Midnattsropet

SOMMARLOV!

Gustaf Larsson och Pilgrimsskoleelever på examensdagen.

Nr 4-5 • 1984 • Årgång 25

Maranata - Du, vår Herre, kom!

Pris 7:-

Dagen efter ett kärnvapenkrig
— hur ser den ut i Europa om detta blir en verklighet?

Jesus talade om "en hämndens dag från Gud". I Joels bok kan vi läsa om "blod, eld och rökstoder". Någon känd bibelman har sagt någon gång att det handlar om det första, andra och tredje världskriget. Det var ett förfärligt blodbad under första världskriget, där man låg nedgrävda i sina skyttegravar. Och i ständiga drabbningar med varandra. Eld, andra världskriget, de motoriserade eldvapnen med sina nya fantastiska effekter. Och rökstoder, är inte långsökt om vi tänker på stora kraftiga bomber. Svampen från kärnvapenexplosionen.

Men det finns något som är värre än detta; att vara dömd till evig död utan Jesus Kristus. Försök inte lösa världsfrågorna, utan lös ditt eget problem. Bli frälst — och du kan frimodigt se fram i tiden, och evigheten.

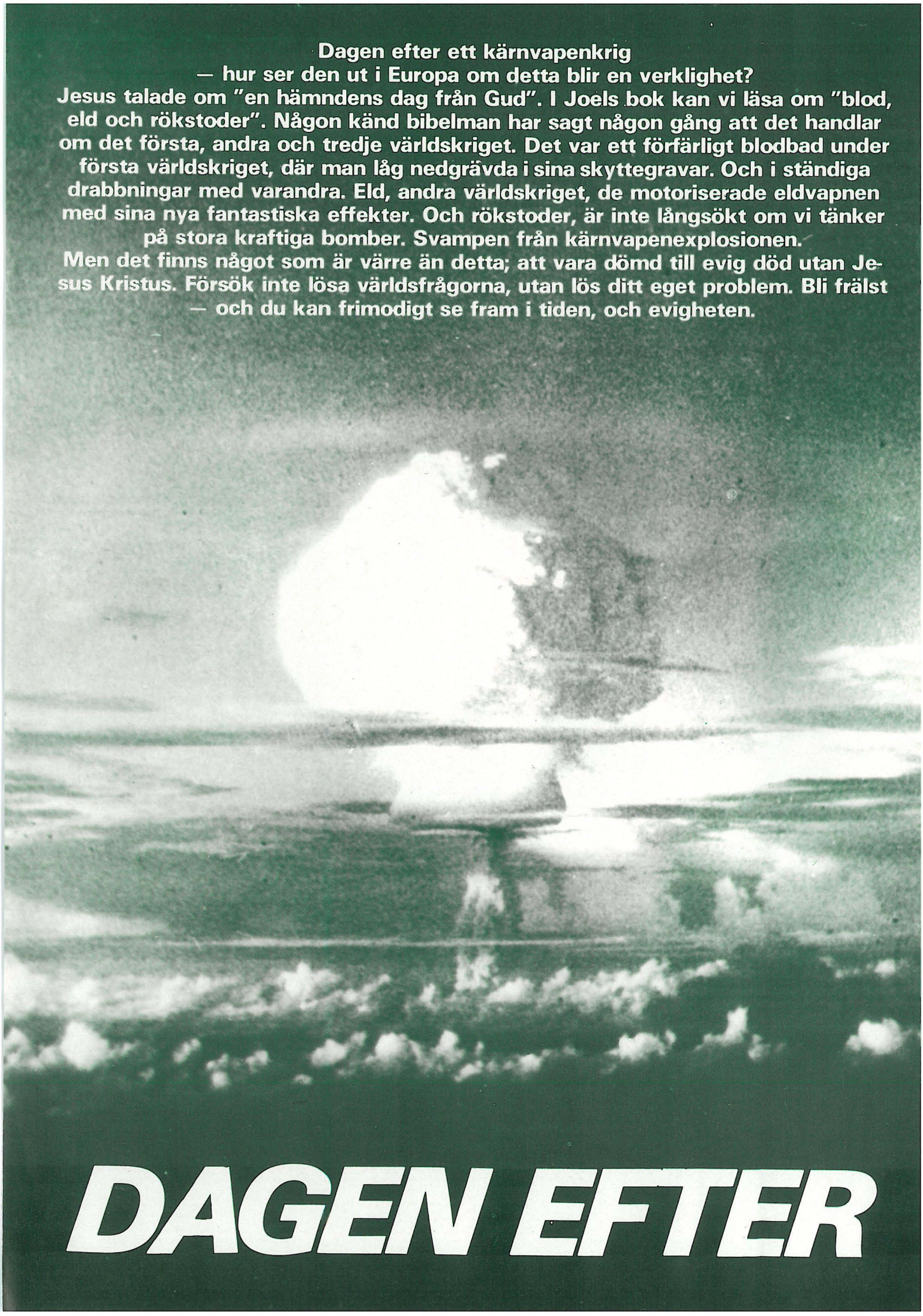

DAGEN EFTER

"Dagen efter" är titeln på en film, och det är inte vilken dag som helst. Filmen handlar om ett kärnvapenkrig och vad det skulle få för konsekvenser för människorna det drabbade. Handlingen utspelar sig i en stad i södra USA.

Jag hörde i en intervju med Sveriges utrikesminister, han sade några anmärkningsvärda ord. Med anledning av att Geneveförhandlingarna hade brutit samman mellan USA och Sovjet, hade riskerna blivit så mycket större för ett kärnvapenkrig. Detta är ingenting som ligger långt borta från dig och mig, utan det handlar om Europa. I Europa vill NATO och Warszawapakten placera ut kärnvapenstridsspetsar. En sådan robot är kraftigare än 15 Hiroshimabomber, som utplånade över 100.000 människor, i en bråkdel av en sekund. Nu är det inte bara *en* sådan robot som är utplacerad utan det är många på båda sidor.

Vi märker att de flesta människor vill lugna ner situationen så man inte ska tänka eller reagera inför dessa spörsmål. Men utrikesministern han reagerade mänskligt, s a s. Det var pessimism i hans tal och intervjuer.

I första världskriget hade man hästar som drog vapnen, under andra världskriget var det motoriserat, flygplan, tanks o s v som kunde förflytta sig relativt snabbt. V2-bomberna spred skräck i London, vilka kom från kontinenten över engelska kanalen. Idag förfogar man över mängder av vapen, som kan förgöra Europa inte bara en gång utan många gånger om. Vapen som under några sekunder kan nå flera hundra kilometer, och som har en sådan träffsäkerhet så när som på 30 meter, och 30 meter har ingen betydelse när det handlar om en sådan sprängkraft som dessa bomber har. Nu finns det ingen tid att tänka, eller att reflektera över vad det handlar om.

Dagen efter, hur ser den ut i Europa om detta blir en verklighet? Man ska inte skrämma människor, säger vi, vad ska man göra då? Badda in dem i bomull? Skall man gå självbedragen genom hela livet? Ska vi lura människor? Ska vi låtsas som om det inte existerar några kärnvapen i Europa? Vad hjälper det med en kärnvapenfri zon?

Vi möter i Bibeln som redan för tusen år sedan, ja, två och tre tusen år sedan hade budskap som skar rakt igenom märgen på människorna. När Jesus talade i Nasarets synagoga vid ett tillfälle så slutade han när det var som mest positivt, men det finns en fortsättning, "...och en hämndens dag ifrån Gud". Vi kan läsa vidare, exempelvis i Joel 2:30 "...blod, eld och rökstoder," och någon bibelman har sagt någon gång att det handlar om första, andra och tredje världskriget.

Det var ett förfärligt blodbad under första världskriget, där man låg nedgrävda i sina skyttegravar, och i ständiga drabbningar med varandra. Eld — andra

Text:
GUNNO ANDERSSON

världskriget, de motoriserade eldvapnen med sin nya fantastiska effektivitet. Och rökstoder, det är inte långsökt, om vi tänker på stora, kraftiga bomber. Svampen från kärnvapenexplosionen. Det säger Joel som levde 6-700 år innan Kristus. En annan som undervisar mycket noga om detta är Jesus Kristus.

Det är dagen efter ett kärnvapenkrig, förmodligen är det inte så mycket kvar, förbränt, förstört, möjligheten att bygga upp någonting nytt är försvinnande liten.

Men det finns också en annan "Dagen efter" som inte handlar om ett kärnvapenkrig, men är lika förödande. Jesus säger så här i Joh 3:16-17 "*Redan dömd*, vilken situation. Att gå omkring och vara dömd, till vad? Ett liv utan Jesus Kristus. Det är värre än en kärnvapenexplosion. Kärnvapen utplånar mänskligt liv, byggnader, materia o s v, men det finns något som kärnvapen inte kan åstadkomma, och det är att ta död på andligt liv. Det som sätter möjligheten att få evigt liv ur funktion är att *"den som icke tror, han är redan dömd, eftersom han icke tror på Guds enfödde Sons namn."*

Det går inte att måla orden, det räcket inte till ens om man har en kärnvapenexplosion att jämföra med. Varför? Vi fattar och förstår inte att vår onormala situation kallar vi normal. Det är normalt för oss att leva utan Gud. Men det kallar bibeln för onormalt. Hur kommer det sig att vi inte förstår det? Därför att vi inte får höra sanningen om din och min situation. Man har lurat oss, duperat och vilseför oss. Bibeln säger, att "vi gick alla vilse såsom får, var och en av oss ville vandra sin egen väg". Det är vår situation, människan utan Gud.

Nu är vi i välfärdsstaten Sverige med kunskap i teknik och teknologi och på alla andra möjliga områden, men saknar det mest elementära och grundläggande som finns i hela världen. Nämligen kunskapen om Jesus. Kunskapen om Jesus som kan rädda inte bara en människa utan hela världen, ifrån detta fruktansvärda som Bibeln talar om. Men människan är lurad, förd bakom ljuset av en intelligent makt, och det är många som hjälper till.

Nu gäller det dig. Du har möjligheterna att kunna förändra din situation. Det är du som bestämmer, och idag har du fått höra sanningens ord om din situation och läge, och vad du ska göra för att bli frälst, räddad. Vi behöver inte förbli dömda utan kan göra sinnesändring, och födas på nytt, och bli upptagna av Jesus Kristus. Tänk att man kan förändra situationen. Man behöver inte vänta på katastrofen och domen som kommer, utan man kan med frimodighet se framåt i tiden. Alla i Sverige, USA,

Sovjet, ja hela världen kan egentligen se framåt med frimodighet, men det är idag få människor som gör det. Men det finns *ett folk* som kan göra det. Inte p g a dumdristighet, av att man är naiv, utan är medveten om vad Jesus och hans frälsning representerar. Det är ett folk som kan se sanningen i vitögat, och det är de som har mött Jesus.

Vi behöver inte gå omkring och lura oss själva, och tro att det här ska nog ordna sig till slut. Jag undrar vad man då menar, positivt eller negativt? Det ordnar sig inte i positiv mening iallafall. Men man ordnar så att det blir slut på oss allesammans.

Tänk att det finns frälsning! — Nej nu är du ute och cyklar, vad naiv du är! Vad är ni för elitmänniskor egentligen som kan påstå något liknande? — Nej, vi är inga elitmänniskor, men vi är människor som är rentvättade i Jesu Kristi blod. "Dagen efter" behöver inte bli en katastrofens stund, det kan bli en frälsningens dag. Du och jag bestämmer, för det handlar om individen. Ska vi rädda Sverige, Europa? Försök inte lösa världsfrågorna, utan lös ditt eget problem, din egen situation. Bli frälst människa, så du kan se framåt i tiden. Det betyder inte att du blir ointresserad av vad som händer i tiden, tvärtom. Du blir oerhört engagerad därför att du vet att människor behöver bli frälsta och befriade. Men vi löser inte de sekundära frågorna, vi löser den primära frälsningsfrågan.

Foto: Thommy Jacobsson

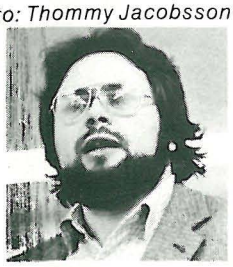

Gunno Andersson, konferensvärd:

Välkommen till Gärdshyttans Gård!

Foto: Reino Jillker

För femte året i rad har vi den stora glädjen att hälsa er, kära vänner, välkomna till Gärdshyttans Gård och till Maranatafolkets sommarkonferens den 7-15 juli.

Gärdshyttans Gård ligger invid riksväg 50, den stora trafikpulsådern mellan Jönköping och Örebro. Ifrån Gärdshyttan har vi 13 km till Motala. Till de båda större metropolerna Örebro och Linköping är det 70 km.

■■■

Gärdshyttan ligger i en underbart naturskön närkebygd. Det finns fina strövområden i skogarna, och det är en kvarts promenad till Hargebaden med sandstrand och fint Vättervatten.

För dig som åker bil är problemet inte stort att hitta, och det går alldeles utmärkt att komma fram med tåg och buss. Det går tåg till Hallsberg eller Motala, och därifrån buss till Gärdshyttan.

Även detta år reser vi det stora mötestältet ute på det öppna området tillsammans med bönetältet. Där finns också gott om parkeringsplatser. I den underbara parken som omger husen på Gärdshyttans Gård finns det utmärkta utrymmen för tält och husvagnar. Trots att vi disponerar ca 200 sängplatser, är vi mycket tacksamma om så många som möjligt kan ordna med husvagn/eller tält. Tack redan på förhand för din förståelse! För dig som inte kan ordna det så, bereder vi naturligtvis plats inomhus, men tänk på att ta med sänglinne och filt/täcke eller sovsäck.

■■■

En annan del i konferensen är mathushållningen. Alla är vi medvetna om de stigande matpriserna. Detta drabbar även oss på konferensen. Vi kan dock sänka utgifterna för maten under konferensen genom att skaffa fram de olika matprodukter som behövs in natura. Du har kanske trossyskon, vänner och bekanta som vill hjälpa till med detta. Ring oss gärna på 0583/707 00, så får du information angående vad som behövs eller vad Du kan hjälpa till med. Jag tror vi kommer att bli förvånade och får många tacksägelseämnen när vi upptäcker hur Gud konkret svarar på våra böner.

Kan Du inte hjälpa till enligt ovanstående förslag, kan Du använda inbetalningskortet som medföljer detta nummer av Midnattsropet. Och ge ditt bidrag till omkostnaderna.

Att observera är att vi inte heller i år tar ut några fasta

Midnattsropet

Box 344, 101 24 Stockholm. Tel. 08/23 52 30
Utkommer med 12 nr om året.
Ansvarig utgivare: Finn-Arne Imsen.

Midnattsropets postgironr: 48 64 65-8

Prenumerationspriset är Helår 60:-, Halvår 32:-, Lösnummer 5:50. Till Finland, Norge o. Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang", d v s prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk e t c.

Tryck: Pilgrims-Tryck, Bromma 1984.

avgifter för mat och husrum, utan vi önskar lösa det genom personliga offer och gåvor under konferensen. Kostnaden för konferensen finns naturligtvis ändå, men utslaget per person blir det drygt 100 kronor om dagen.

Vi är mycket tacksamma om alla anmäler sig, och detta i god tid, så att vi kan ordna alla de nödvändiga detaljerna.

Gärdshyttans Gård erbjuder rika möjligheter till andlig förnyelse och fysisk rekreation. Matsalar, sovrum och logement samt stora utrymmen för tält och husvagnar står till deltagarnas förfogande. Alla kan vara med. Inga ekonomiska spärrar lägger hinder i vägen vare sig för ensamstående eller flerbarnsfamiljer. Tillsammans bekämpar vi kommersialism och utsugning och delar vårt bröd så att ingen har överflöd men var och en vad han behöver. Halleluja!

I en kreativ gemenskap där vi förlorar mycket, men vinner allt, förlöses dolda reserver av tro, hopp och kärlek i ett utgivande livsflöde till allas tillväxt, fostran och uppbyggelse. Gud vare evigt lov!

Till årets sommarkonferens kommer vännerna Noomi och Moussa Abna Aissa och barnen tillsammans med Inga-Lill Germeroth med inspirerande rapporter och information.

I skrivandets stund vet vi inte hur många eller vilka som kommer från Dominikanska republiken, men broder Arne Imsen, konferensens huvudtalare, har under vintern och våren besökt Dominikanska republiken och har mycket inspirerande information att meddela.

Broder D.W. Spain Young har vi haft kontakt med per brev, och vår broder är inbjuden till konferensen, men vi har ännu inte fått besked om han kommer. Vi hoppas också på besök från storfamiljen i Florida, USA.

Välkomna till en trons konferens, där Guds Ande vill uppenbara sig konkret och verkligt till människors frälsning och befrielse.

Kristushälsningar
från storfamiljen på
Gärdshyttans Gård.
Gunno Andersson,
konferensvärd

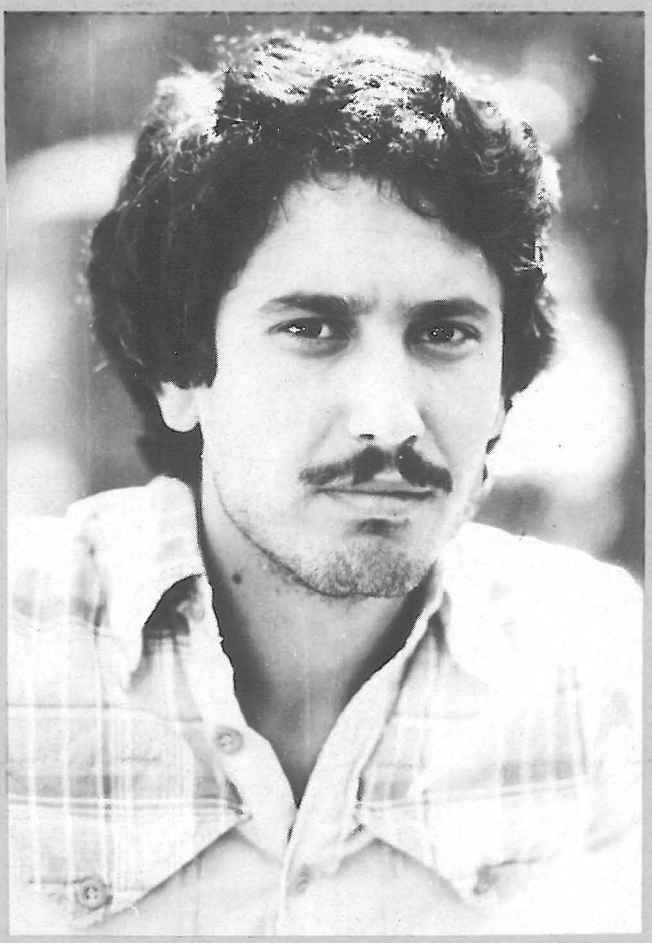

LIVETS BRÖD

Text: MOUSSA ABNA AISSA, Tunisien

På bara några timmar förvandlades det lugna Tunis till ett obeskrivligt slagfält. Folket (mest ungdomar) gick ut på gator och torg, och slog med stenar, som det finns gott om på sidorna av gatan, sönder allt som de stötte på: bilar, skyltfönster, gatubelysning m.m. Polis och militär fick sättas in för att försöka dämpa denna vredens vulkan. Det handlade om brödet. Regeringen gjorde misstaget att höja brödpriset med 100%. Man upplever att något som folket anser vara heligt har rörts. Brödet, som är en symbol för livet för de flesta tunisier, måste vara tillgängligt för alla, och inte minst för de fattiga.

Den här tisdagen då uppropet började, var jag på väg genom stan och hamnade mitt i en gatustrid. Med ett oförklarligt tvång förs mina tankar hela tiden till brödet. Jag undrar, hur mycket är människorna beredda att offra för brödets skull? Vilka är beredda att offra mest?

Det visade sig senare att de som hade mest behov av brödet för vardagslivet, gick i spetsen för den här folkstormen. "Offra allt för brödet!"

Det står om Jesus i Johannes evangelium att han är livets bröd. Hela världen är i behov av det här brödet. Ett himmelskt bröd som ska mätta varenda människas andliga behov. Det är Gud själv som har satt värde på det brödet till evig tid. Människor kan ta emot det och få leva, eller förkasta det och gå till evig död.

När jag tänker på den här revolten, och på hur folket offrade allt för den här saken, som de ansåg att deras liv hängde på, då fylls jag av en helig självkritik, som är så hälsosam. Hur mycket är vi som är kristna, beredda att offra för brödet som kom från himlen.

Den Helige Ande vill göra klart för oss idag, på samma sätt, som han har gjort i alla tider, att utan Jesus såsom himmelens bröd, kommer vi att uppleva en andlig död och bli ett hinder för Guds verk. Jesus säger att den som inte dricker hans blod och äter hans kött kan inte vara hans lärjunge. Vi kan inte leva ett friskt andligt liv med bara religiösa ceremonier och program, konserter och andra aktiviteter. Vi måste till honom och bli mätta. Då, just då, kan vi förstå dessa miljoner människors situation, som lever utan gemenskap med Jesus Kristus.

Bröder och systrar i Herren, tänk på att det bara är Jesus själv som kan ge människan andlig mättnad. Därför måste vi nu vakna över vår andliga situation, och rannsaka oss ifråga om relationen till Herren. Så kommer han som alltid är trofast, att fylla oss med sin gode Helige Ande för att tjäna honom på ett helt nytt sätt!

BARNEN I PILGRIMSSKOLAN

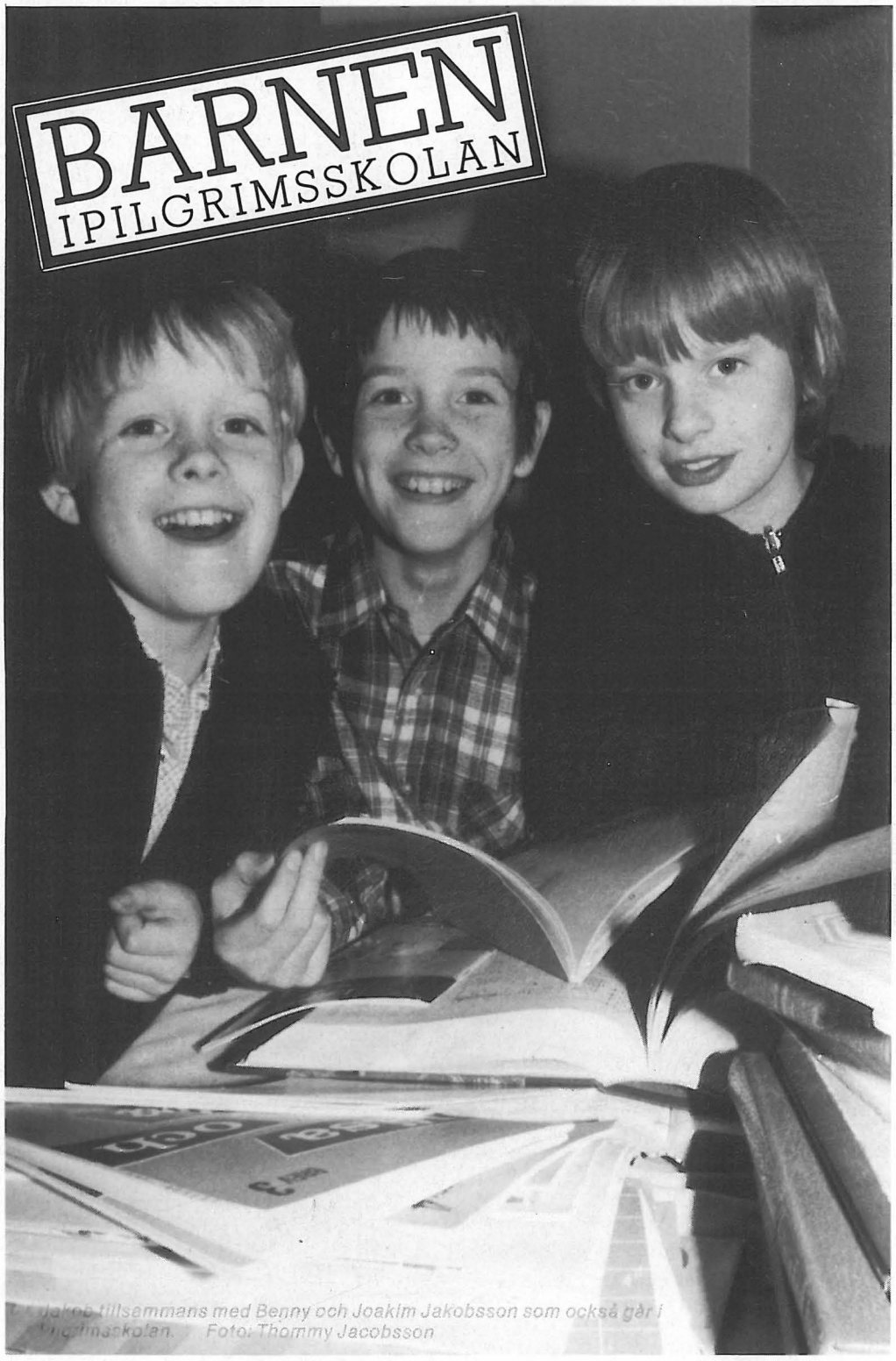

Jakob tillsammans med Benny och Joakim Jakobsson som också går i Pilgrimsskolan. Foto: Thommy Jacobsson

Alla är egentligen barn

Jakob Brynte är en av eleverna i Pilgrimsskolan. Han bor med sina föräldrar och sex syskon, i storfamiljen i Ekeby. Jakob är 10 år och näst äldst av barnen i familjen. En lugn, ganska tystlåten grabb, som man inte hör så mycket av i vanliga fall.

Men efter Påskkonferensen i Stockholm hade han en hel del att berätta för oss.

Intervju: SOLVEIG HELMNER

Varifrån kommer du?

— Vi bor i Skåne, byn heter Ekeby. Vi är bara här på konferens.

Hur bor ni i Ekeby?

— Vi bor i tre hus, men vi samlas varje dag, så vi får se varandra. Tur att vi bor så nära varandra, för då lär man känna alla så bra och vi kan hjälpas åt med olika saker.

Går du i skolan där?

— Nej, man kan säga att jag har tre lärare, för mamma och Jaana och Britt lä-

Foto: Hans Brynte

ser med mig och Lisa. Alla runt omkring vet att vi är frälsta och med i Maranata, för att vi inte går i skolan. De retas ganska mycket, men det är bra att de vet det, för då kan de ju fråga oss.

Nu har du ju varit på påskkonferens på Gamla Bro, hur har det varit?

— Kvällsmötena var bäst. Jag var inte med på alla möten för vi passade barnen ibland, så mamma fick gå.

Kommer du ihåg något särskilt möte?

— Jaa, det sista.

Varför just det mötet?

— Joo, för då gick jag fram, så de bad för mig. Det pirrade i magen, för jag vågade egentligen inte. Men jag kände att jag *måste*, och då gjorde jag det.

Var det viktigt för dig att få möta Gud, innan du skulle åka hem igen?

— Jaa. Det är en pojke, som är granne till oss, som brukar fråga mig och Johan så mycket. En dag frågade han varför vi ber till Gud. Vi berättade vad som ska hända när Jesus kommer tillbaka, att man måste vara frälst då. Han visste ingenting, för i hans skola får de inte lära sig det. Han trodde att man var tvungen att böja knä, för att Gud skulle höra när man bad. Jag sa att man kunde lika bra sitta på en stol. Fast det är nog inte så lätt att bli frälst när man ingenting vet.

Tror du att Gud också kan använda er barn som vittnen?

— Jaa, när jag var liten tyckte jag det var konstigt när man pratade om Guds barn. Jag trodde det bara var barnen man menade, och inte de vuxna. Men det betyder att alla är egentligen barn, för Gud, både små och stora.

Tror du Gud hör dig när du beder?

— Jaa, mest ber vi tillsammans, alla hemma. Ibland ber jag själv också. Jag brukar bedja att han ska skydda oss när vi är ute och reser. En dag när vi hade så många räkningar, sa jag till pappa: — Vi har ju inte bett något idag. Kan vi inte göra det? — Jo, vi gör det meddetsamma, sa pappa. Inte den dagen, men nästa, kom pengarna. Egentligen kan man bedja om precis vad som helst.

Är du döpt?

— Neej, men det blir nog när som helst, kanske nästa konferens.

Varför vill du döpas?

— Joo, för då renas man. Från allt det gamla, menar jag. Men jag är så blyg, så vi får väl se. Fast jag känner en till som är väldigt blyg och tyst av sig. Han heter Ingemar. Men ikväll var det nästan omöjligt att få tyst på honom.

Vad hade hänt då?

— Han blev andedöpt på mötet. Man är nog inte så blyg längre då.

Vad vill du göra när du blir så stor att du får bestämma själv?

— Jag vill göra lite av varje. Ibland baka, ibland sälja, ibland missionera.

Vad gör man när man missionerar?

— Man kan väl åka till såna länder, där nästan ingen är frälst. Jag har väntat länge på att få åka någonstans.

Du berättade att du var tyst och blyg. Men det kanske är så, att du tänker och funderar desto mer?

— Jaa, jag tänker nog lite annorlunda än de flesta, tror jag.

Prenumerera på

MÅNADENS KASSETT

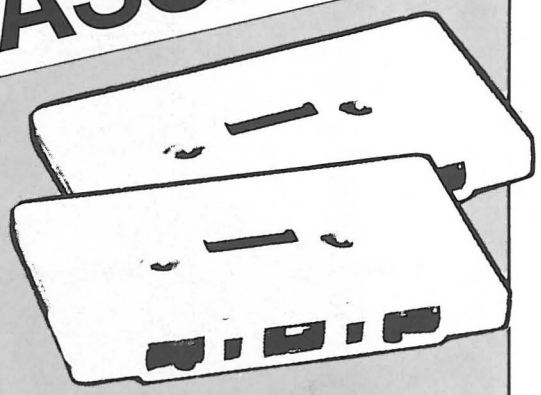

1984

Inspelningar från bibelstudier, väckelsemöten med dynamisk församlingssång, färg- och märkstark förkunnelse, friska vittnesbörd, lovsång och tillbedjan. Ett kassettband i månaden.

Jan KB 840218	**Guds hemlighet av A. Imsen**
Febr KB 840219	**Missionskonferens A. Imsen talar**
Mars KB 840318	**Väckelsemöte med finska zigenare**
April KB 840422	**Skickliggjord för tjänst P-A Imsen**
Maj KB 840423	**Apostlarnas Kristusbild av A. Imsen**

Pris 30:- per band/månad eller helårsprenumeration 330:-/år. (Vill du betala helår: Sätt in 330:- på MRM:s pg 37 50 50-2. Märk inbetalningskortet "Månadens kassett").

☐ **Ja, jag vill bli prenumerant på MÅNADENS KASSETT**

Jag vill betala ☐ Månadsvis ☐ Helår

Namn: .....

Adress: .....

Postnr, adr: .....

Tel: ...../ .....

MRM **Adress: Humlegården, 710 15 Vintrosa, tel: 019/965 51**

Det går att föra människor ut ur världen, men att försöka få ut dem som är fångade i en religiös babylonisk träldom, det är praktiskt taget omöjligt! Det är bara ett fåtal som vaknar och håller livslågan brinnande. Vi måste bestämma vilken grupp vi skall tillhöra, om vi skall slå oss till ro, assimileras, eller om vi skall predika ediktet, frihetsbudskapet och lotsa människor in i det liv i församlingen som de kristna är kallade till.

Predikan av
ARNE IMSEN

FRI FRÅN TRÄLDOMEN!

I Gamla Testamentet möter vi Guds egendomsfolk Israel. Det förebildar församlingen i olika andliga tillstånd. För att få en helhetssyn ska vi ta några enkla fakta ur den heliga historien. Vi har, Guds folk i Egypten, i öknen, i landet och i Babylon. Alla dessa platser och situationer representerar olika andliga tillstånd.

Egypten innebär fångenskap i hednisk träldom i världen. Farao är en bild på satan. Farao var världshärskaren och Nya Testamentet säger att hela världen är i den ondes våld. Men Jesus sa också: "Jag har tagit er ut ur världen."

Öknen förebildar köttet, den mänskliga naturen. Löfteslandet pekar fram mot Guds son. Guds folk var också i Babylon, vilket representerar fångenskap i religionen.

Det var två slags fångenskap som folket skulle frigöras ifrån. Denna frigörelse förebildar också av Abrahams vandring. Han måste först skilja sig från Tera, som representerar hedendomen. Sedan måste han skilja sig från Lot, bilden på den ljumma religiositeten och materialismen. Han måste också skilja sig från Ismael, som är en bild på köttet. Här lägger vi märke till att det är frågan om en utveckling från ett läge till ett annat. Det är ständig vandring uppåt, man skiljs oupphörligt från det som hindrar från att komma vidare.

Församlingen måste i alla tider vara medveten om att de här andliga tillstånden existerar som en verklighet i nuet. Vi måste som enskilda individer i varje läge vara beredda på uppbrott och skilja oss från allt det som personifieras av Tera, Lot, Ismael och också Isak. Vi måste vara beredda att skiljas även från de gåvor Gud gett oss.

När vi har gett det tillbaka till honom, då finns det inget annat kvar än Gud själv. Isak är en bild på gåvan och vi måste vara beredda på att överlämna gåvan till givaren.

Icke en klöv

I israelernas uppbrott från Egypten ser vi att det gällde ett totalt uppbrott. Det sägs klart och tydligt, att icke en klöv skulle lämnas kvar. Allt skulle med och inte bara deras eget, utan också gåvor av silver och guld. Det här var förberedelsen för något som skulle ske sedemera i löfteslandet. Gåvorna skulle senare offras på ett speciellt sätt.

I det andra fallet, uppbrottet från öknen, är det ett reducerat uppbrott, ty här upptäcker vi att skaran är decimerad. En generation saknas. Man kan tala om att någonting har dött under vandringen i öknen. Det är 38 år det handlar om, en hel generation är borta. Det är bara ett fåtal av dem som bröt upp från Egypten, som kommer in i landet.

Alla undantagslöst går ut och där i öknen sker en reduceringsprocess som innebär att en generation går förlorad. Det är ökengenerationen som leds in i landet. Men senare blir folket bortfört. Då är det inte den egyptiska utan den babyloniska fångenskapen det gäller.

Det här är inte bara en historisk erfarenhet som gjordes i Gamla Testamentet, utan på samma sätt som man då blev bortförd ifrån landet, så blir många nu bortförda från Kristus som segerbyte och hamnar i babylonisk träldom. Religiös träldom och hur denna gestaltar sig ser vi på flera ställen i Nya Testamentet. Men framförallt i Uppenbarelseboken, där den framträder klart och tydligt.

För Egypten, världen, gäller totalt, odiskutabelt uppbrott, men i öknen, börjar problemen. Det fattas en generation och man frågar sig vad orsaken är till detta. Den här vandringen blev en meningslös cirkelvandring under flera årtionden.

Självuppgivelsens flod

Det skulle ha tagit några månader att forcera öknen. Men det heter: *Så kommo vi då åter till Kardes-Barnea.* De hade gått runt i 38 år och var tillbaka där, elva dagsresor från Horeb. Där har vi bilden av många kristna, de är 38 år i ålder men de har avverkat bara elva dagar på trons väg. De har alltså inte utvecklats, utan stagnerat.

Men vid Kardes-Barnea är man redo att gå in i landet. Detta markeras vid övergången av Jordan, som är självuppgivelsens flod. Man gör vissa ceremonier för att manifestera denna betydelsefulla övergång. Alla skulle minnas stenarna som lades på flodens botten och när man kom över på andra sidan, byggde man också där ett altare av tolv stenar. Så hade man i floden ett altare, som är bilden på dopet. Likaledes bygger man upp ett altare på den andra stranden. Där har du bilden av död och uppståndelse. Man går in i landet.

Lojalitetskraven

"Släpp mitt folk, så att de kunna hålla högtid åt mig i öknen". Vad som hindrar dem är Farao, fogdarna, tillsyningsmännen, ugnarna och det tunga arbetet. De har kravet av lojalitet i arbetslivet över sig. Så har vi det osynliga hindret som spåmännen, trollkarlarna, astrologerna utövar. Den osynliga andemakten kunde inte konkret utpekas, men den fanns där som en verklighet med sina övernaturliga manifestationer och immitationer av det Guds tjänare gjorde. Det fanns alltså hinder av religiös, politisk, ekonomisk, social och kulturell karaktär. Mose och Arons befallning möts av fyra kompromissförslag från Farao.

För det första: *"Offra här i Egypten."* Men de förklarade att detta var omöjligt då israelernas offer var en dårskap för egyptierna. Korset åtskiljer och gör det omöjligt med någon slags ytlig gemenskap.

För det andra: *"Om ni skall gå, så bör ni inte gå så långt, utan hålla er till gränstrakterna."* Där har folket ett blandspråk, de talar varken det ena eller det andra landets språk. Där bedrivs gränshandel. Gränskristna är farliga. De blir överlöpare. Det är svårt att veta om de hör hemma i det ena eller det andra riket. De skaffar sig förmåner, genom att kompromissa sig fram genom livet.

För det tredje säger Farao: *"Ni män kan gå, och lämna kvar hustru och barn".* Gå ni ut ur Egypten, bara ni lämnar era hjärtan kvar här. Resultatet skulle bli att de hela tiden skulle upprätthålla alla känslomässiga relationer till Egypten. Hela tiden skulle de ha längtat tillbaka. Därför måste alla med. De måste frigöras totalt från Egypten.

För det fjärde sa Farao: *"Gå ni bara, endast får och fäkreatur stannar kvar här i landet".* Offerdjuren skulle bli kvar. Det hade omöjliggjort gudstjänstfirandet. Det var genom blodet man kom ut ur Egypten. Det var genom blodet man skulle upprätthålla gemenskapen med Gud. Hade de inte haft får och fäkreatur, så hade de inte haft någonting att offra. Det hade alltså omöjliggjort förblivandet av gudsgemenskapen.

Kristus har frigjort oss

Alla kompromissförslagen var omöjliga! *"Släpp mitt folk, så att de kunna hålla högtid!!* Vi måste veta vad folket är bundet av. Därför måste vi också veta vad världen representerar, och till vilken frihet Kristus har frigjort oss. *"Stån därför fasta och låten icke något nytt träldomsok läggas på eder".* Vad är vi frigjorda ifrån ? Jo, allt det som Egypten representerar. Frigörelsen är inte bara ett abstrakt och andligt tillstånd, utan den griper in i alla våra relationer och gör oss fria, så att vi kan komma ut ur världen. Inte bara verbalt, utan konkret och praktiskt. Annars vore det meningslöst.

Därför kommer Mose tillbaka, med samma budskap. "Släpp mitt folk". Sju gånger kom han och begärde att Guds folk skulle släppas. Till slut visade det sig att Gud på ett alldeles speciellt sätt skulle gå igenom Egypten och verkställaren av Guds straffdom var fördärvaren. Han skulle utföra ett partiellt straff och det skulle drabba alla, undantagslöst. Det var inte på det sättet att Israels folk skulle slippa undan, visst inte, det skulle drabba alla. Men det som räddade Israels folk, var Lammets blod.

Man kan aldrig forcera gränsen mellan Guds rike och världen med livet i behåll. Skall man in i Guds rike, kostar det inte en och annan tribut i fråga om medel och resurser. Det kostar livet och därför kom inte heller Israel undan, men Lammet dog i Israels folks ställe.

Begravning i Röda Havet

Symboliskt sett så dog Israel från Egypten och begravdes i havet. Sedan är de uppe på ett nytt territorium, i öknen, borta från Faraos spira. Och då började avgiftningsprocessen från allt det Egypten representerade, av köttgrytor och purjolök. Allt det som hade varit kryddorna i deras måltider. De skulle frigöras från det som världen representerade av smakeffekter och sensationer.

Så dukade då Gud istället ett bord, där de får manna att äta. Det var så långt ifrån köttgrytor som man kunde komma. Mannat fick man under avgiftningsperioden, men sedan i nästa moment gav Gud dem vaktlar, den mest utsökta delikatess som över huvud taget finns.

När de slutligen hade kommit in i landet inträffade någonting som kom att utvecklas till en katastrof. De underlät att göra något som Gud hade sagt. Istället för att utrota landets invånare, så gjorde de dem till vedhuggare och vattenbärare och tog dem i sin tjänst. Gud hade sagt att de skulle tillspilloges, därför att de hade fyllt måttet för sina synder. Det var en barmhärtighetsakt av Gud att på det sättet rena hela landet.

Så småningom inträffade det att Israels barn befryndade sig med dem. De etablerade äktenskapliga relationer och det visade sig att vattenbärarna och vedhuggarna fortplantade sig med en otrolig förmåga. Det gick fortare för dem än för Israels folk. De blev fler på kortare tid och så småningom var de så många att de helt enkelt tog väldet. På det sättet fick de dominansen i nationen.

När sådana olagliga förhållanden är upprättade så fortplantar de sig i nya generationer. Därför lägger vi märke till att det är stor skillnad mellan pionjärgenerationerna i väckelserörelserna och tredje och fjärde generationerna. Det är något som har fortplantat sig, som inte var med från början. Vattenbärarna och vedhuggarna blir starkare och starkare.

Slavar på eget territorium

Folket blev uppblandat och därigenom försvagas det. De blev som slavar på sitt eget territorium, vilket i sin tur inte kan fortsätta hur länge som helst. Det var inte bara folket inom landets gränser som hotade, utan allteftersom visionen, profetian, den

forts. sid. 26

Text: MÄRTHA BERG-STRÖMMARE, Örebro

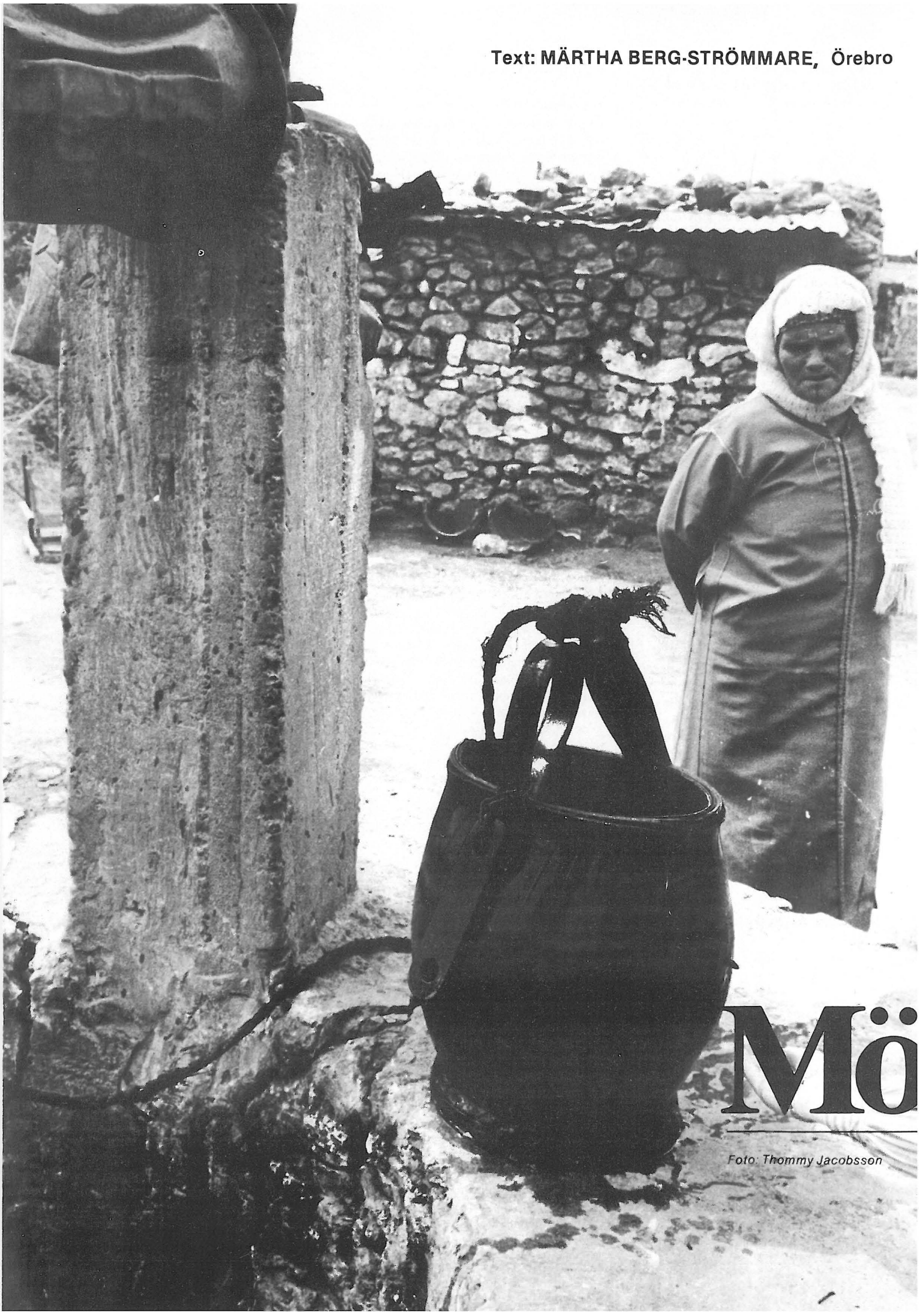

Mö

Foto: Thommy Jacobsson

Till synes av en händelse, möts en judisk man och en samaritisk kvinna vid Jakobs brunn, utanför staden Sykar i Samarien.

Tidpunkten är något ovanlig. Vattenplatsen var förvisso en mötesplats, men vid helt andra tider än vad som nu skedde. Nu var det sjätte timmen — middagstid — och solen stod högst på himlavalvet. Alla stadens respektabla invånare hade säkert siesta bakom neddragna solskydd.

Skolad i konsten att smyga

Men — mötet som äger rum, gäller inte de aktningsvärda stadsborna vilka lever tryggt i sina ombonade rutiner. Det gäller en av "den sämre sorten". En kvinna, som har anledning att söka sig ut till vattenkällan vid en tidpunkt, när ingen annan gör det. Hennes situation är sådan. De bakomvarande årens erfarenheter, har skolat henne i konsten att smyga. Det finns omständigheter i hennes liv, som skapat denna isolering. Nu vill ingen aktad människa ha med henne att göra. Det går rykten i staden, att hon har en förfärlig mängd karlhistorier bakom sig. Ja, det sägs till och med att hon numera bor ihop med en man, som är gift med en annan kvinna. Man vet ju inte om det verkligen är sant, allt som pratas, men för säkerhets skull, så har man dragit sig undan all kontakt med henne. Och för att inte bli misstänkta för några som helst sympatier, så spottar stadens kvinnor, när de möter henne på gator och torg. Tvi! I rättfärdighetens namn!

Så — kvinnan, vars namn vi inte känner — har isolerat sig alltmer. Hon orkar inte längre konfronteras med dessa attityder, inte heller med männen i staden, deras gliringar och fräcka ögonkast.

Vatten, måste ju varje människa emellertid ha, men hon väljer numera middagens hetta, som skydd, när hon ska hämta det.

Det ser ut som en händelse — men är en gudomlig tanke — att just vid den tiden, behöver Jesus från Nazaret vila, på sin genomresa till Galiléen. Han är svettig och trött, hungrig och törstig. Landsvägsdammet har plågat honom i flera timmar redan. Ty, han delar människans alla villkor, och det finns ingenting i hans yttre framtoning som just nu avslöjar att han är Guds son.

En annan törst

Men en annan törst, än den rent lekamliga, har tvingat honom till den här brunnen, exakt den här dagen och stunden. Han har nämligen kännedom om någonting utöver det som skvallret kan upplysa om. Han känner som en törst i sitt eget väsen, den inre tomhet som bor i synderskan. Därför sitter han där, när hon nu kommer med sin vattenkruka. Hon blir besvärad vid den första anblicken av mannen vid brunnen, men så ser hon att han är jude och känner sig lugnad. Då kommer hon att få vara ifred. Judar och samariter lever ju som i var sin värld, de talar inte så gärna med varandra. Därför blir hon bestört och kan inte tiga med sin förvåning, när den judiske mannen tilltalar henne: "Ge mig att dricka". Och hon ropar: "Hur kan du? Du som är jude!"

Så börjar Jesus tala till henne om ett annat vatten, som han skulle kunna ge. Hon vet inte vem främlingen är, men hon ser att han saknar kärl att hämta upp vatten med, och hon påpekar att brunnen är djup. Lite försmädligt, frågar hon: "Du tror väl inte att du är förmer än vår fader Jakob, han som gav oss brunnen?" "Vem tror han, att han är egentligen, den där juden?" tänker hon, men när han envisas med att bjuda ut detta märkliga vatten, så kan hon inte låta bli att be att få det.

Livsfrågorna

"Tänk, så underbart praktiskt! Att slippa vandringen i den heta middagssolen, slippa tisslandet och tasslandet bakom de fördragna gardinerna. Blickarna av förakt i ryggen! Och därför ber hon: "Herre, ge mig det vattnet," när främlingen plötsligt säger: "Gå bort och hämta din man." "Jo, det var ju väntat inte kan en kvinna få något, utan att en man ska vara inblandad. Vad säger man nu då?" Kvinnan väljer att säga den del av sanningen om sig själv, som hon skäms minst för. Så svaret blir: "Jag har ingen".

Och Jesus vet precis hur det är, alla hennes misslyckanden, "historierna", som givit henne det dåliga rykte, hon har. Han känner den synd hon lever i. Och han hatar synd. Ty synden för människan allt längre på vägen utför, driver henne att göra sådant som hon avskyr, alltmedan tomheten bara tilltar. Det vet Jesus, därför har han satt fingret direkt på den ömma punkten. Utan moraliska värderingar har han fokuserat det som är hennes livs stora smärta.

Och utan att försvara sig eller försöka förklara det allra minsta, svarar kvinnan med att avslöja sin religiösa förvirring. Kan det möjligen ha ett samband?

"Ni säger 'si', men våra fäder har sagt 'så'. Vad ska man egentligen tro? *Var* ska man finna Gud? Här på detta berg, eller i Jerusalem? Var finns hjälpen, kraften till ett segrande liv?"

Ja, det är kvinnans dilemma. Religiösa traditioner utgör en del av hennes uppfostran, split och kiv i Guds namn är hon uppfödd med. Men det har ingalunda fyllt hennes inre behov, aldrig skänkt kraft till att övervinna laster och begär.

"Tro mig, kvinna," säger Jesus, "det är varken här eller där, utan i ande och sanning". Det är nya begrepp för henne, men hon anar att det handlar om Messias. Att han skall komma, det vet hon, det hoppas hon, det längtar hon efter. Ty, när han kommer, ska hon få svar på sina svåraste frågor.

Jesus vet

Livsfrågorna, dem som hon aldrig vågat ställa till någon. Dem, som hon inte ens kunnat verbalisera, som hon endast förnummit som en alltför stor smärta i sitt innersta! "När Messias kommer, ska han förkunna oss *allt*", säger hon.

Och när Jesu lärjungar återvänder från staden, dit de gick för att köpa mat, har kvinnan just upptäckt vem Jesus är. Det är en sällsam atmosfär rådande vid brunnskanten. Av stillhet och mättnad. Här har synd mötts av nåd. Religiös trälldom, mött Ande och san-

forts. sid. 28

tet med Jesus

SKICKLIGGJORD F

Det finns ett slags evangelium i denna reklamålder som uppmuntrar till självmedömkan och egoism istället för att peka på Kristus. Vi ser ofta reklamslogans som används: "Jesus ger dig frid", "Även den som har det bra behöver Jesus". Men det utgår hela tiden ifrån människan och hennes känslor och upplevelser. Men Kristus kallar oss att bli hans efterföljare. Det är sant att Jesus ger oss frid. Han ger oss allt vad vi behöver och fyller alla våra behov i härlighet. Men börjar vi fel blir också fortsättningen fel. Det blir en förvanskning av vad evangelium egentligen är.

Jim Wallis skriver, "Tragiken med dagens evangelisation är att många kallas till tro, men få till lydnad". Vi hör talas om väckelsekampanjer med många omvändelser, men det är ofta en verkligt tunn och ytlig frälsning som det handlar om.

Kristus kallar på efterföljare som vill följa honom på lydnadens väg. Han har ju själv gått före och utgivit sig själv totalt till den yttersta gränsen, genom att ge sitt liv. Han säger också att *"den som vill bevara sitt liv han skall minsta det. Men den som mister sitt liv för min skull han skall vinna det"*. Detta är vägen, det handlar om att ge sig totalt för Jesus, då skall vi finna det eviga livet.

Gränslöst evangelium

Det finns många exempel på människor som kan gå väldigt långt i sin idealism. De kan satsa sitt liv för olika idéer. En av dessa, Bernadette Delvin från Irland, har uttryckt det så här: "Förr kom man till en punkt då man sa att det här klarar jag inte av, men nu säger man: det här måste jag göra". Det är en oerhörd hemlighet i det här. Vi sätter många gånger gränser för vad vi klarar men Jesus har sagt att vi ska få den Helige Andes kraft. Vi bestämmer måttet och gränsen och så blir det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.

I den urkristna församlingens tid då man inte hade de kommunikationer och möjligheter vi har idag, nådde evangelium till hela den då kända världen under en mycket kort tidsperiod. Det var människor som satsade sig själva. Man satte inte upp gränser att det här klarar jag inte av, det här orkar jag inte med, utan man överlämnade sig åt Herren Jesus Kristus och blev uppfylld av den Helige Andes kraft. Så blev Kristus personifierad i många vittnen som gick ut. Men detta är möjligt också idag. Jesus vill verka på det här sättet genom dig och mig.

Avsikten med kraften

Det står i Hebr. 12: *"Alltså, då vi nu har omkring oss en så stor hop av vittnen, må ock vi lägga av allt som är oss till hinder och särskilt synden som så hårt omsnärjer oss, och med uthållighet löpa framåt i den tävlingskamp som är oss förelagd, och må vi därmed se på Jesus, trons höv-ding och fullkomnare. På honom som för att ta den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande och aktade smäleken för intet, och som nu sitter på högra sidan om Guds tron. Ja, på Honom som har utstått så mycket gensägelse av syndare, på Honom må ni tänka så att ni inte tröttnen och uppgivens i edra själar, ännu har ni inte stått emot ända till blods i eder kamp emot synden."*

Observera uttrycket "den tävlingskamp som är oss förelagd". Resultatet av den förytligade förkunnelsen är att då människor kommer till tro, är det precis som de inte vet vad de skall göra med det nya de fått. De har fått uppleva pånyttfödelse, barnaskap och kanske också andedop, men de får en kraft som de inte vet vad de skall göra med. Men det står att *"när den Helige Ande kommer över eder skolen I få kraft att bliva mina vittnen"*. Det var alltså en bestämning i samband med utgivandet av kraften. Vi är allesammans kallade att bli vittnen. Visst vill Gud att vi skall få uppleva hans härlighet, men målet och avsikten med kraften är att vi skall bli skickliggjorda vittnen åt honom.

Prästerlig tjänst

Det är inte så att det är en, två eller tre som skall fungera i församlingen. Det är mycket lätt att glida in i det katolska

Bibeln säger att vi är ett heligt prästerskap, alla är präster. Och när vi har fått den Helige Ande, har vi fått oljehornet brutet över oss. Vi är smorda till präster. Därför vill Jesus att vi skall fungera i den prästerliga tjänsten.

Det står om det tävlingskamp som är oss förelagd. Det är någonting som är oss förelagt och som Gud förväntar sig av dig och mig. Gud hade en avsikt och en plan i och med att han frälste oss och fyllde oss med den Helige Ande.

ÖR TJÄNST

Predikan av
PER-ARNE IMSEN
Örebro

Foto: Kjell Hellström

mönstret; att vi får en pastor, evangelist och sångledare som fungerar istället för alla de andra. Men bibeln säger att vi är ett heligt prästerskap, alla är präster. Och när vi har fått den Helige Ande, har vi fått oljehornet brutet över oss. Vi är smorda till präster, halleluja! när vi har fått den Helige Ande.

Därför så vill Jesus att vi skall fungera i den prästerliga tjänsten. Och i Hebreerbrevet läser vi *"den tävlingskamp som är oss förelagd"*. Det är någonting som är oss förelagt och som Gud förväntar sig av dig och mig. Gud hade en avsikt och en plan när han frälste dig och fyllde dig med den Helige Ande. Den vill han föra dig in i. Du är utvald från moderlivet. Det är inte slumpen eller tillfälligheterna som avgör. Du kan få visshet om att komma in i Guds fullkomliga vilja och veta att det inte är tillfälligheter, utan Gud som leder dig. Han smörjer dig och använder dig i de vardagliga situationerna.

Enkla vittnen

Vi inventerar många gånger våra egna resurser och möjligheter, och upptäcker då alla våra brister och allt vi inte klarar av. Men Gud frågar inte efter vad vi kan eller inte klarar av, utan om vi vill överlämna oss åt honom och låta oss uppfyllas av Helig Ande.

Läser vi bibeln ser vi att det är just enkla vittnen Jesus använder. Kvinnan vid Sykars brunn hade ingen treårig bibelskola där hon tränat exegetik och homeletik, eller någonting annat. Men hon hade mött Jesus Kristus och det var tillräckligt. Hon rusade in i staden och fick hela staden i rörelse. Genom sitt levande, friska vittnesbörd väckte hon förundran, och människor började undra vad det var som hade skett. De såg undret med kvinnan.

Här ser vi konkret att det inte alla våra arrangemang klarar av, det gör den Helige Ande i ett ögonblick. Det gäller att fyllas av denna kraft.

"Enkla redskap brukar Jesus nu igen." Han frågar inte efter all vår kunskap. Har du ett hjärta som är tänt och fyllt av Helig Ande, kan du skaka omgivningen där du bor. Det är möjligt. Det står i Apostlagärningarna att de förundrade sig när de såg Petrus och Johannes vara så frimodiga de var ju bara olärda män ur folket. Den grekiska grundtextens ord för olärda är "idiotes". Gud använder idioter, de enklaste enkla.

"Alltså då vi nu har omkring oss en så stor hop av vittnen". I 11 kap. i Hebreerbrevet möter vi dem, som vi kallar för troshjältar. Men sannerligen det var små arma människor som kämpade. De var i sin egen samtid inte betraktade som några furstar. Men i den heliga historien blir de troshjältar. Generation efter generation har Gud utvalt enkla människor, utrustat och smort dem och låtit dem vara med och skaka om hela sin omgivning. Nu har dom avslutat sitt lopp, de har kämpat kampen.

"Då vi nu har omkring oss en så stor hop av vittnen.." Det är precis som om de är omkring oss, de har gått före, och nu följer de tävlingskampen ifrån åskådarläktaren. De ser ner på banan där vi just nu kämpar, *"den tävlingskamp som är oss förelagd"*. Hela den himmelska världen, ja, Jesus Kristus själv, följer det som sker på banan, där du och jag är. Men vi förstår att det handlar inte om att mobilisera några själskrafter, utan om att låta sig uppfyllas.

"Må vi därvid se på Jesus." Se på Jesus, så vi inte får några andra ideal och föredömen, utan ser på Jesus som utblottade sig och gav allt till den yttersta gränsen. Han är vårt föredöme. Det är honom vi skall se på, inte någon annan som aldrig nådde ända fram. Det står också, *"på Honom må ni tänka."* Se på honom, tänka på honom och låta sig uppfyllas av honom. Tänk att få sina sinnen fyllda av honom, att få se den seger han har vunnit över alla de furstar och väldigheter som står oss emot. Vad underbart att det finns en framkomlig väg.

Men låt dig inte luras av alla reklamerbjudanden om extrapris på frälsning. Man säljer en billig och urvattnad frälsning. Bibeln säger: *"Om någon vill bygga ett torn, sätter han sig då inte först ned och beräknar kostnaden"*.

Vad kostar det? Det kostar allt att följa Jesus. Vi måste överlämna oss helt och fullt åt honom.

Hugga i vädret

Nu har vi sett att Gud förväntar sig någonting. Men det är viktigt, om vi kämpar hårt, sliter, och har höga ideal, att vi hela tiden låter oss korrigeras av Guds Ord. Så att det inte blir så att vi kämpar och sliter, jobbar och förbrukar vår kraft på det sättet som Paulus talar om. *"Jag kämpar icke lika som en man som hugger i vädret."* Det blir ett oerhört huggande, och en stor energiförbrukning men motorn går hela tiden med höga varv på tomgång. Många gånger måste vi erkänna att vi kommer in i de situationerna att vi förbrukar för mycket kraft och energi, men det blir ingenting utav det. Då är det viktigt att vi går till Guds Ord — Herre vad är det du vill visa oss i ditt ord? Vad är det du vill uppenbara för oss? Vi upplever att vi har gått oss trötta, kämpat för hårt, hållit på så intensivt. Men nu förstår vi att Gud vill uppenbara och säga något till oss. Då måste vi vara stilla så att vi kan höra vad den Helige Ande vill meddela oss. Annars kan det bli så till slut att vi formar en tradition och ett mönster som ligger på sidan om vägen.

De här farorna kan vi se i generationer före oss, vad som skett med väckelserörelser som har stelnat till i ett mönster. I den situationen får bibelordet anpassas till det mönster och den form som man har skapat.

Vad viktigt det är att vi är lyhörda, att vi hör den Helige Andes röst, och att uppenbarelsens ande bor ibland oss, så vi kan korrigeras. Att vi är ödmjuka och böjliga på ett sådant sätt att vi äger en

forts. sid. 28

En stor del av den sångskatt av odödliga, andefödda sånger som vi sjunger om och om igen, har vuxit fram ur väckelserörelserna på 1800-talet och 1900-talets början.

De har bringat ett budskap till oss och blivit speciella pärlor i vår sångsamling. *En* författare till en stor del av de sånger vi lärt oss älska är *Fanny Crosby* som också kallats "den lilla blinda".

Hennes riktiga förnamn var egentligen Frances. Hon föddes i Southeast Putham Country, New York, den 24 mars 1820. Som 6 veckor gammal baby med en svår ögoninflammation, blev hon, genom medicinsk felbehandling, blind för resten av sitt liv. Hur ofattbart det än låter, räknade hon senare i livet dock denna blindhet bland ett av sitt livs välsignelser.

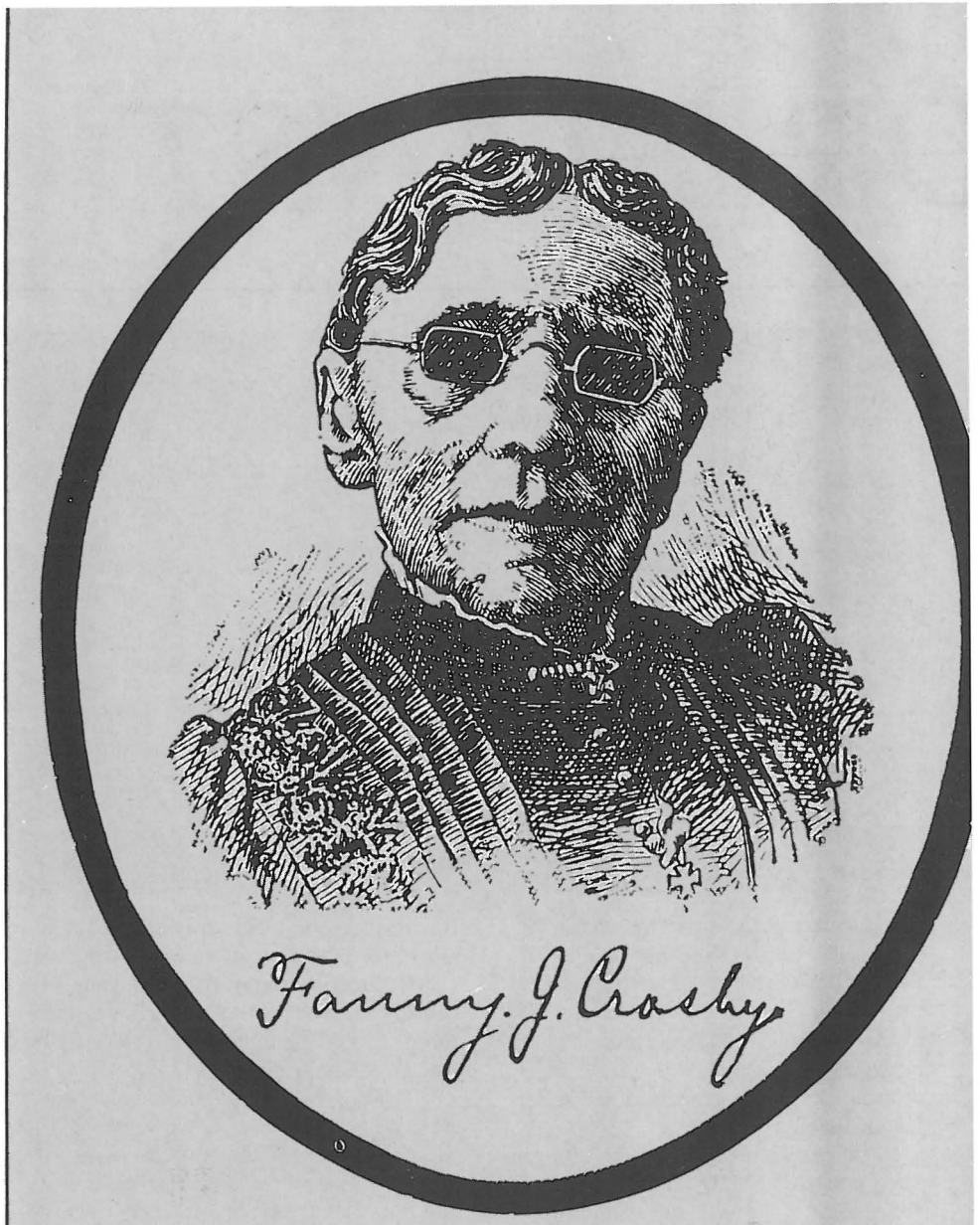

Fanny Crosby, 1820 — 1915:

DET EVIGA H
är mitt liv och m

Tex

Förtrogen med bibelordet

Med bibelordet blev Fanny förtrogen som mycket liten, där hon under långa stunder satt i sin mormors knä för att höra om Jesus. Redan som 10-åring kunde hon verser och bibeltexter utantill, och detta säde skulle senare genom hennes författarskap slå ut i full blom.

Sin frälsningsvisshet och glädje i Gud, som hon själv uttryckte det, kom först i 30-års åldern, och denna upplevelse blev orsaken till det utflöde av sköna ord, poem, psalmer och sånger som eftervärlden i sanning välsignats av.

"Jesus kär gå ej förbi mig", "Låt mig få höra om Jesus", "Saliga visshet, Jesus är min" och *"Hela vägen går Han med mig"*, hör till de mest kända av hennes omkring 8 600 sånger och verser. Hon har inte alltid själv stått som tonsättare till alla sina sånger, utan genom närstående vänner till henne, som betytt mycket i hennes liv, som t ex W. H. Doane och George C. Stebbin för att nämna ett par, fick hon ibland uppdraget att till en melodi skriva en text. Så var det med den sång hon själv älskade mest:

Trygg i min Jesu armar,
trygg vid Hans hulda bröst,
utav Hans kärlek skyddad
vilar min själ med tröst
Lyssna! Av änglaröster
tonar en sång så skön
genom de ljusa rymder
hän över jaspissjön.

Trygg i min Jesu armar
trygg i Hans herdesfamn,
gömd i Hans kärleksskugga
här har min själ sin hamn
Här är mig himlen öppnad
här rinner livets älv
här bringar änglatoner
bud från min Fader själv.

Genom sitt mörker, avstängd från allt det sköna, varav andra är så beroende för sin livsglädje, visar denna lilla kvinna prov på en orubblig livsbejakelse och en bergfast tillit och förtröstan på Gud. Som 8-åring skrev hon små verser om de blommor hon aldrig såg. Hon beslöt sig tidigt i sitt hjärta skrinlägga en liten juvel som hon kallade " förnöjsamhet" och som uppehöll och tröstade henne under hela livet. *"Det är värt 1000 dollar om året att kunna se allt från den ljusa sidan, och lidande är inte ett bevis på Guds misstag, det är en del av vårt livs väv".* Det var hennes fasta övertygelse och med förtröstan skrev hon:

Hans avsikt säkert vecklas ut
med varje fylld sekund
likt knopp, som med en härlig doft
slår ut i blomningsstund.

Iver att inhämta kunskap

Som 15-åring började Fanny vid ett blindinstitut, och tillbringade där 23 år — de senare som lärarinna vid detsamma. Där

Fanny Crosby är en av den andliga sångens absolut främsta sångdiktare. Inte mindre än 8 600 sånger har skrivits av henne. Många av sångerna har översatts till olika språk och sjungs idag i kyrkor och kapell över hela världen.

Hoppet och frälsningsglädjen hon själv ägde, framträder klart i hennes sångdiktning, som t ex i sångerna "Låt mig få höra om Jesus" och "Saliga visshet Jesus är min". Sånger som ofta sjungs om och om igen i saliga maranatamöten.

OPPET in sång

CHRISTINA IMSEN Örebro

mötte hon också musikern Alexander Van Alstyne, också han blind, som senare blev hennes make.

Hennes iver att inhämta kunskap på olika områden var mycket stor. Hon följde skeenden, både andliga och världsliga på ett vaket sätt, och många tänkvärdheter delade hon med sin omgivning.

Om Nationen sa hon: *"Nationen kan bli bättre blott genom bättre hem. Ju bättre jordmån, dess bättre skörd. Ingen nation kan bli stor och stark som åsidosätter den heliga boken".*

Om hemmets betydelse uttryckte hon så här: *"Om hemmet går under så berövas kyrkan sin kraft, samhället faller sönder; staten vacklar och nationen är dömd till undergång. Jag är optimist och genom ljuset ser jag den farliga punkten."* Hon fortsatte: *"Om jag kunde bestämma läsningen i hemmet skulle jag rädda staten. Om jag kunde föra den osedde gästen till hemmet skulle jag vara lycklig. Intet av vare sig kultur eller bildning kan ersätta Jesu plats i hemmet eller hjärtat. Endast Hans närvaro kan hindra självviskheten att reagera. Men där Mästarens inflytande är förhärskande är allt väl".*

I praktiken visade hon sin kärlek till familjen genom att så ofta hon kunde samla barnen omkring sig. Ur sin lilla arbetsväska bland stickor och virktråd tog hon så fram sina färgade blad i svart rött och vitt. Dessa färger hade sin andliga betydelse, och oförglömligt talade hon till de små om synden, försoningen, renheten och sanningen och då sjöng de tillsammans någon av hennes sånger:

"Fatta mod som Daniel
mod att ensam stå
Fatta nu ett fast beslut
följ det även så.

Som lärarinna hade hon också synpunkter på skolväsendet. Det stora behovet var enligt hennes mening att utbilda lärare, som inte endast uppbar lön och uppfyllde ett visst antal lektionstimmar per år, utan fostrade ungdomen i grundlighet och självständighet.

Lyckats öppna hjärtan

På ett förunderligt vis har Fanny Crosbys sånger lyckats öppna hjärtan på människor från alla skikt och sammanhang. Kända personligheter beundrade och vördade henne, och vishet och nåd vilade verkligen över henne när hon fick skriva ner ord om hopp och förtröstan, frälsning och befrielse för såväl fattig som rik.

Så föddes då hennes sånger genom erfarenheter av skiftande slag. Bibeln var den bok hon var mest förtrogen med och den var också hennes stora källa och vägvisare. *"Tro och lyda var ett lösenord för henne".* Likaså *"Ära Herren med dina ägodelar och med förstlingen av all din gröda så skola dina lador fyllas med ymmighet och av vinmust skola dina pressar flöda över".*

Hoppet präglade en stor del av hennes sånger. Om det sa hon: *"Hoppet har alltid varit innehållet i mina sånger och den förhärskande faktorn i mitt arbetssamma liv. Den uppfyller mina morgontimmar, förgyller mitt middagsarbete och glöder i aftonens skuggor. Jag skriver oavlåtligen om hoppets dörr för de modfällda och fortsätter med hoppets förkunnelse".*

Hon var helt övertygad om att ingen människa kan sjunka så djupt att hon inte kan bli återupprättad och frälst.

I ett möte i New York under pågående missionsarbete skrev hon ner denna gripande sång:

Rädda de döende
Herren det bjuder,
kraften därtill du skall av honom få;
drag dem med vänlighet åter till herden,
säg dem, att Jesus dem älskar också.

Rädda de döende,
lyft dem som sjunka,
ryck dem med ömhet ur synder och nöd;
gråt med de gråtande
stöd dem som stappla,
för dem till Jesus, som frälsar ur död.

Kör:
Rädda de döende,
lyft dem som sjunka,
Jesus är frälsaren
även för dem.

Han de förlorade
barnen, som dröja,
väntar ännu med sin öppnade famn;
bed och förmana dem
ömt och med allvar;
han ger dem nåd om de tro på hans namn.

Kvävd utav frestelsen,
gömd under askan,
glimmar måhända en gnista från Gud;
grip med barmhärtighet
strängen, som brustit
kanske den ännu kan giva ett ljud.

Rädda de döende
Herren det bjuder, kraften därtill du av honom skall få;
drag med vänlighet åter till herden, säg dem, att Jesus dem älskar också.

Fanny Crosby blev 95 år gammal. Hon dog den 12 februari, 1915. Hennes mycket nära vän G. C. Stebbin sa några sanna och väl valda ord vid hennes dödsbädd: *"Fannys skrifter vände sig till människohjärtan — allt var så genomdränkt av den rätta anden — ljuvhetens ande. In i det sista var hon verksam, besökte någon i nöd, skrev poem och psalm, gav tröst åt någon som nyss fått sorg. Hela hennes liv var ett utgivande och när någon vid hennes 92-årsdag undrade hur hon kunde vara så kry och glad vid så hög kommen ålder svarade hon bara med sången:*

Frälsningsklippa, i din reva
göm du mig!
Världens stormar kring mig sväva
Göm du mig!
Där ej dödlig arm kan rycka
bort mitt hjärtas tro och lycka,
göm mig, o min frälsningsklippa,
tryggt hos dig!

Frukten av denna enkla, gudagripna kvinnas livsverk kan bara evigheten utvisa. Hon *var* en ton så genomäkta och det går inte att ta miste på hemligheten till detta; hon *bodde* i frälsningsklippan!

Fastän så tacksam och förnöjd med sitt liv och sin stora livsuppgift, trådde hon

forts. sid. 30

Familjen Elkahlifi på torget i Cassa Blanca.

Text o. foto: THOMMY JACOBSSON

Om det inte finns språkrör för Guds levande vilja, då kommer ett helt muslimskt släkte att gå in i evigheten fruktlöst. Det finns inga patentlösningar på hur alla muslimer skall komma till tro på Guds Son.

Därför måste det finnas andlig kraft och syn för att ge den enskilde vägledning. Respektera deras tro men bara fram till det faktum att Jesus är den ende som kan och har tagit itu med synden och förmår ge evig liv. Ett liv i Ande och inte tradition.

Artikelförfattaren på ett typiskt marockanskt utecafé.

Thommy Jacobsson på resa i det muslimska Marocko:

— Vi måste väcka och mätta frälsningsbehovet

Det var min andra "turistlånga" vistelse i ett (muslimskt) muselmanskt land. Min femhundra mil långa tanke på hur denna miljö och kultur skulle te sig var långt ifrån verklighet. "De majestätiskt auktoritära schejkerna bland alltjämt högdragna, törstiga kameler" var bara något som man kunde finna hos en svensk dåligt informerad intressent.

Nej, mitt första möte med den fina hamnstaden Tanger, där de vita husen konkurrerade om platsen bland uråldriga moskéer, var något av en pilgrimsfärd tillbaka till de gamla-testamentliga platserna. Att möta en "Johannesdöpare"-klädd arab med sina sandalremmar hårt lindade kring vaderna, gjorde tillvaron lite urbiblisk.

Som västerlänning på besök med varken den inhemska arabiskan på fickan eller den importerade franskan, kan man inte göra så mycket mera än "turista" och infinna sig.

En del av det arabiska imperiet

Marocko är egentligen bara en del av det stora "arabiska imperiet", som breder ut sig från öst till väst. På "marockanska" kallar man sitt land för MAGHREB, vilket betyder: "Den yttersta vänstern". Hit kom den islamska läran efter bara några decenniers kända framgångar ända ifrån palestinska trakter.

Koranen som är Allah's givna bud nedskrivna av profeten Mohammed, är lika vanlig i de här trakterna som bibeln i kristna hem. Skillnaden gör sig dock gällande. Här tränar man sig som den värnpliktige varje dag, att leva upp till Allah och hans bud.

Flera gånger kunde jag se de gamla, mörkt solbrända, friska åldringarna, försiktigt, vördnadsfullt placera sina bönemattor mitt i stan, på platsen för att nalkas sin Gud. Väl inlärt sedan barndomen rabblar man koranversarna (suran) som rinnande vatten medan kroppen på ett bestämt sätt följer med i gudstjänsten.

Även om det är ett sätt att försöka blidka Gud genom en gammaltestamentlig gudsbild, så inger denna gudsfruktan respekt. Natt som dag hör man imamen (böneutroparen) ropa in "de trogna" till bön. "Allah akbar" — Gud är störst, och medlemmarna kommer från skilda håll och moskéen blir inom kort helt fylld. Kvinnor och män har var sin plats i denna gudstjänst. Kvinnorna oftast längst bak, väl medvetna inom vilket område de kan behärska.

I mitten av moskén finns en stor rund vattenbrunn under bar himmel, där man nogsamt ska rena sig kroppsligen före den andliga och själsliga tvagningen. Atmosfären talar med sin tystnad om Guds helighet.

Det enda som bryter den sakrala tystnaden är männen i främre partiet. Här går allt städat till, man nalkas Allah. Det är här man hämtar sin livskraft.

Eftersom arabiskan är ett religiöst språk taget från koranen så är vardagsspråket religiöst stämt. Med övertygelse och tyngd uttrycker man sin förtröstan på Guds ledning med "Inshe Allah" — Om Gud vill. En ofta återkommande sats som du kan få till svars.

Vi i Västerlandet får ofta en mycket verklighetsfrämmande syn på "den alltjämt antisemitiska araben som jämt ligger i strid med sina bröder. Det finns en gudslängtan och ett behov efter att täckas Gud och finna rening ifrån synden. Det kan inte förnekas att den rutinmässigt uppriktiga ärligheten mot Allah ger dessa människor en karaktär och ett sinnelag som många gånger sträcker sig över oss frälsta, på Kristus troende människor.

Språkrör för Guds vilja

Men Jesus säger att ingen kommer till (fadern) Gud, utom genom Jesus själv. Om det inte finns språkrör för Guds levande vilja, på Jesus troende frälsta människor som kan väcka och mätta frälsningsbehov, då kommer ett helt muslimskt släkte att gå in i evigheten fruktlöst. Det finns inga patentlösningar på hur alla muslimer ska komma till tro på Guds son, för att människor är skapade som Guds original, till hans avbild.

Vägledning

Därför måste det finnas andlig kraft och syn för att ge den enskilde vägledning. Respektera deras tro men bara fram till det faktum att Jesus är den ende som kan och har tagit itu med synden och förmår ge evigt liv. Ett liv i Ande och inte tradition. Det står om Jesus att han i allt blev lik sina bröder.

Paulus talar om att "för jude har jag blivit som en jude, för grek har jag blivit som en grek... allt för att i alla händelser frälsa någon."

Vi ska inte konvertera men vi ska bruka den vishet som Gud gett oss för att vinna själar för hans rike. Gud ger vishet och visshet, det bör vi ta vara på.

En smutsig svensk träsko

Ill. Irene Granqvist

Text: STINA FRIDOLFSSON, Dominikanska republiken.

Äntligen, i den starka middagshettan hittar jag huset. Det ligger i en ganska ny stadsdel, och det finns ännu inte organiserad kommunal trafik dit. Den smala gropiga grusvägen som ännu inte blivit asfalterad, är ett stilbrott gentemot det vackra residenset. Svettig, dammig och törstig efter en lång och jobbig vandring, ringer jag på porten. "Frid över dem som träder in i detta hem" står det tryckt på en liten söt metallbricka som hänger på dörren. Här bor alltså den omtalade amerikanske ledaren för organisationen som gjort så mycket gott i landet. En tjänsteande öppnar och anvisar mig sittplats på den behagliga, luftiga terrassen, med roterande takfläkt. Snart kommer mannen jag söker. Handslaget är fast och rejält, blicken avgjort vänlig.

— Vi har arbetar 16 år här i landet. Regeringen har fullt förtroende för oss, berättar han.

Jag ser mig omkring i den vackra salen. Tavlor, möbler — allt ombonat och fint. Hur bär man sig åt för att få tillvaron så — *perfekt?*

Vi samtalar litet om den sociala utvecklingen i landet. Kaffet serveras i utsökta keramikkoppar av en diskret kvinna i vitt stärkförkläde. Han visar ritningar på projekt de har — sjukhus, skolor, kapell. Och sedan berättar jag litet försiktigt om Comunidad Maranatas ringa begynnelse, och våra ambitioner. Om önskan att förverkliga det urkristna idealet att med gemensam förvaltning av resurser bygga upp församlingen.

— Det är bra, säger han tryggt. De kristna borde mycket mer praktisera den sociala delen av evangelium.

Jag konkretiserar mitt ärende. Att vi önskar denna erkända organisations erfarna hjälp att införa utrustning från Sverige, utan att betala tull.

— Vi vill införa maskiner för att göra den här sortens träskor, säger jag och håller fram foten.

Plötsligt ser jag att det borde jag inte ha gjort! Mot det rena, blanka golvet i detta rum med de väl anpassade rottingmöblerna, är det nästan oanständigt att visa upp mina slitna träskor, smutsiga av vandringen hit. Och fötter och ben ser inte heller värst fräscha ut. Den driftige ledaren för många hjälpprojekt i landet tittar hastigt på min ynkliga presentation av vår dröm att bygga evangeliska center med arbete, gemenskap, skola, försörjning och familjeliv. En smutsig, svensk träsko! Det behövs smörjelse av den ande som besjälade Josua och Kaleb för att se möjligheter och härlighet i denna presentation.

Jag får skjuts med organisationsledarens fru in till stan igen. Iförd käcka slacks bjuder hon mig leende ta plats i bilen.

— Herren har lett oss underbart! berättar hon, medan hon skickligt manövrerar den lilla folkvagnen mellan lastbilar, taxi, dragkärror och gatuförsäljare.

— Du kan nog ta bil här. Vet inte säkert — åker aldrig själv kommunalt...

Jag tumlar ut, tackar tafatt för översvallande vänlighet från dessa kristna syskon som lyckats så bra med allt. Hur bär de sig åt?

På morgonen hade Liw berättat för

forts. sid. 30

M I D N A T T S R O P E T

TORGET

Sänd in Ditt vittnesbörd till: MIDNATTSROPET, Box 344, 101 24 Stockholm

Gertrud Johansson, förälder och lärarinna i Pilgrimsskolan:

— Tag väl i akt vart lägligt tillfälle!

Att få så i barnens hjärtan är verkligen att "ta väl i akt vart lägligt tillfälle". De är ju så öppna och mottagliga, skriver här Gertrud Johansson. Hon har under fyra år själv undervisat sina två äldsta flickor.

Under en tid av fyra år har jag skött om undervisningen av mina två äldsta flickor. Jag är så tacksam till Gud över denna möjlighet, mitt under allt vardagsslit och kamp. Det händer ju att man blir trött och tappar modet. Då får man besinna vad det gäller, och då är det helt otänkbart för mig att ha det på något annat vis.

Beroende av Guds hjälp

Här i Göteborg har vi inte varit fler än vår familj i arbetet, om man undantar kortare perioder. Vi har fått lov att inrätta våra dagar med tanke på undervisningen. Jag har resonerat så här att antingen får jag ha ett välstädat hem och barn utan undervisning, eller tvärtom. Tiden räcker inte till för att sköta allt perfekt. Jag valde det senare, och så städar både barnen och jag på fredagseftermiddagarna när skolan är slut för dagen.

En sak har jag lagt märke till, att vi är beroende av Guds hjälp varje dag. Vid vår morgonbön brukar vi be för undervisningen och de dagar då vi försummar detta, märks det alltid att det går sämre. Jag tror Gud vill visa oss att detta är Hans verk och vi har fått ansvaret av Honom. Därför får vi också göra anspråk på Hans kraft och bistånd, varje dag.

Så i barnens hjärta

Att få så i barnens hjärta är verkligen att "ta väl i akt vart lägligt tillfälle". Barnen är ju så öppna och mottagliga. Redan i den ålder då de lär sig tala, kan man börja att lära dem bedja och sjunga om Jesus. När vi har vår bönestund med de små på kvällen så deltar de med stort allvar och ber för alla de kan komma på. Sedan sjunger vi och alla får önska sig en liten sång. Jag har många gånger tänkt att detta måste ju ge skörd, när barnen istället för TV:s utbud får denna sådd i sitt hjärta.

Eget val

Redan för ett par år sedan fick vår äldsta flicka göra ett eget val. Hon hade fått några kamrater från icke kristna hem. Vi märkte hur hon höll på att glida ifrån oss på något sätt under en kort period. Så upphörde detta och hon höll sig mest hemma och lekte. När jag frågade henne varför, svarade hon: Jo mamma, jag vill inte vara med dem, för jag vill vara frälst". Hon upplevde att hon inte kunde vara det när hon var med dessa kamrater. Vid ett annat tillfälle hade vi talat om vikten av att bekänna när man gjort något orätt. På kvällen kom en av flickorna och bekände att hon hade tagit 5 kr ur en ficka. Vi fick tillsammans göra upp detta, be till Jesus och tacka för förlåtelse och frälsning. En annan gång var det en av dem som hade mardrömmar och svårt att sova. Då bad vi till Jesus om detta och hon kunde sova lugnt. Var och en förstår väl att detta sätter spår i barnens liv. Sådana här små händelser inspirerar, och hjälper oss att fortsätta kämpa med matten, svenskan och allt det andra.

Ansvar

Barnen är Guds egendom och han har gett oss föräldrar hemundervisningen som en utväg och ett stort ansvar. Var och en, som kan bistå oss genom förbön eller rent praktiskt, gör verkligen en gudstjänst. På sådd följer skörd, det är min fasta förvissning.

Att komma in i Guds rike

Text: CECILIA MÖLLER

Då trädde Petrus fram och sade till honom: "Herre, huru många gånger skall jag förlåta min broder, om han försyndar sig mot mig? Är sju gånger nog? Jesus svarade honom: "Jag säger dig: Icke sju gånger, utan sjuttio gånger sju gånger. Matt. 18:21-22.

Jag är glad att det finns en Jesus som sade: — sjuttio gånger sju gånger! Åter och åter igen har Herren påmint mig om sitt gudomliga väsen och sin gudomliga kärlek. Gång på gång blir jag påmind om: *se mina tankar äro icke edra tankar och edra vägar äro icke mina vägar, säger Herren. Nej, så mycket som himmelen är högre än jorden, så mycket äro ock mina vägar högre än edra vägar och mina tankar högre än edra tankar.* Jes. 55:8-10.

Foto: Thommy Jacobsson

Människan måste förstå att det aldrig lönar sig att försöka tänka ut vad som är Guds vilja eller Guds plan. Ja, icke ens att tänka ut hur man skall bedja i olika situationer, vad som rent logiskt kan eller bör vara mest riktigt att bedja. Vi kan aldrig lista ut hur Guds väg går eller vad hans plan innefattar.

Det står i bibeln, allt som är fött av Gud, det övervinner världen; 1 Joh. 5:4. Gud kan inte föda fram något från sig själv i vårt kött eller i vårt själiska område. Det som Gud föder fram, kommer alltid genom den Helige Ande. Och den Helige Ande har ingenting med köttet eller själen att göra. En födelse föregås ju alltid av en födslovånda, en bedrövelse och en smärta. Så är det också när vi föds på nytt in i Guds rike.

Född på nytt

För att bli född på nytt och tillägna sig medborgarskapet i himmelriket, så måste man ju vara klar över vad det innebär att födas på nytt. Vad det innbär att göra ett totalt urträde ur denna världen. *Om en människa icke bliver född på nytt så kan hon icke få se Guds rike.* Joh.3:3. *Om en människa icke bliver född av vatten och ande, så kan hon icke komma in i Guds rike.* Joh. 3:5. Att *se* Guds rike, och att *komma in* i Guds rike. Man måste först få syn på vad Guds rike är, sedan kan man komma in genom pånyttfödelsen. När man har fått skåda in, om ändå bara lite, i Guds rike, så förstår man att i denna världen finnes intet som hör honom till. Skriften säger *Älsken icke världen, ej heller vad som är i världen. Om någon älskar världen, så är Faderns kärlek icke i honom.* 1 Joh. 2:15. *Och världen förgås och dess begärelse, men den som gör Guds vilja, han förbliver evinnerligen.* 1Joh. 2:17.

Tänk, att förstå att denna världen går mot sin undergång, och att veta att om jag älskar denna världen så går också jag under med den. Hur skall man då klara sig? Den som gör Guds vilja, han förbliver evinnerligen. Hur gör man Guds vilja?

Guds vilja

Hur vet jag att det jag sysslar med är Guds vilja överhuvudtaget? Vad är det som min håg är riktad mot? Vad upptar min tid? Vad prioriterar jag? Vad älskar jag? Vad är Guds vilja? Gud har aldrig uppenbarat sin vilja någonsin genom något annat än sitt eget Ord. Vi finner Guds vilja i hans eget ord. Ordet är sanningen, älskar vi sanningen så älskar vi bibeln. Ingen älskar sanningen mer än han älskar bibeln. Jesus Kristus är Ordet och när vi älskar ordet så älskar vi Jesus. Ingen kan älska Jesus mer än bibeln, därför att Jesus är Ordet. Skriften säger; *och ordet vart kött och tog sin boning ibland oss, och vi sågo hans härlighet, vi sågo likasom en enfödd sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning.* Joh. 1:14. Jesus är ordet, Jesus är sanningen om vi vill övervinna död och förgörelse finns ingen annan väg, än att bli född på nytt, avsäga sig sitt medlemsskap i denna världen, som styrs av Fursten över luftens härsmakt, och säga sitt ja till Jesus Kristus och bekänna hans namn. Eftersom ingenting annat kan någonsin övervinna förgörelsen och den eviga förtappelsen, än just det som är *fött av Gud.* Det är verkligen angeläget att ställa sig under den helige Andes ljus och bedja Herren om en andlig röntgen så att säga. Visa mig Gud, vad som bor i mig. Visa mig, vad du Gud menar med allt som är fött av Gud, övervinner världen. Det står att det är vår tro som övervinner världen. Vår tro på att Jesus är Kristus, att han är Guds Son, uppståndelsen från de döda.

Lära känna Gud

Jag känner personligen en djup längtan efter att lära känna Guds vilja på ett ännu djupare sätt, att få tränga sig igenom alla hinder och omständigheter. Att få komma in i Guds fullkomliga plan, och få känna hans gudomliga väsen, hans underbara gudomliga natur. Tänk att få del i den, tänk att få uttömmas på allt eget, och dö bort från denna världen och alltmer uppfyllas av Jesus Kristus själv. Att få vara ett ljus och ett salt i denna värl-

forts. sid. 23

Jesus ger svaret på allt

Text: SIRI MÅÅRD

Och jag vände mig om för att se, vad det var för en röst, som talade till mig; och när jag vände mig om, fick jag se sju gyllene ljusstakar och mitt ibland ljusstakarna någon som liknade en människoson, klädd i en fotsid klädnad omgjordad kring bröstet med ett gyllene bälte.

Hans huvud och hår var vitt såsom ull, såsom snö, och hans ögon voro såsom eldslågor.

Hans fötter liknade glänsande malm, när den har blivit glödgad i en ugn. Och hans röst var såsom bruset av stora vatten.

I sin högra hand hade han sju stjärnor, och från hans mun utgick ett skarpt och tveeggat svärd, och hans ansikte var såsom solen, när den skiner i sin fulla kraft.

När jag såg honom, föll jag ner för hans fötter, såsom hade jag varit död. Men han lade sin hand på mig och sade: Frukta icke. Jag är den förste och den siste och den levande; jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter och har nycklarna till döden och dödsriket.

Upp. 1:12-18

Ja, honom som är den levande, han som är underbar i råd, väldig Gud, evig Fader, Fridsfurste — Honom ska vi en dag möta inför tronen. Han som har makten i himmelen och på jorden. — Jesus Kristus Guds enfödde son.

Tänk att Johannes fick uppleva honom på ön Patmos. Du och jag kan få möta honom här i tiden. Genom att vi öppnar våra hjärtan för honom. Han ger oss svar på allt som vi bär på. Guds son som har ögon såsom eldslågor, han ser rakt igenom dig och mig, han vet precis vad vi behöver var och en.

När vi får syn på "någon som liknar en människoson", då kan vi gå t o m genom dödsskuggans dal och vi känner att vi fruktar intet ont, ty Jesus är med oss. Hans käpp och stav de trösta oss. Jesus — den törnekrönte konungen — skall en dag hämta dem som älskar honom, till den underbara staden, vars murar är av jaspis. Det är som sångförfattaren skriver:

Det skall komma en dag då all smärta skall bli glömd. Inga mörka skyar mer, inga tårar där vi ser. Där är frid och evig vår, glädjen evigt där består. Vilken underbar dag det skall bli.

Gör din sak klar med Jesus idag, så du är redo när han kommer tillbaka. För han kommer mycket snart! Gud välsigne dig!

Siri Måård tillsammans med Liw Emanuelsson, Per-Arne och Christina Imsen och Ulla Näsholm på möte i en kyrka i Santo Domingo. *Foto: Matz Emauelsson*

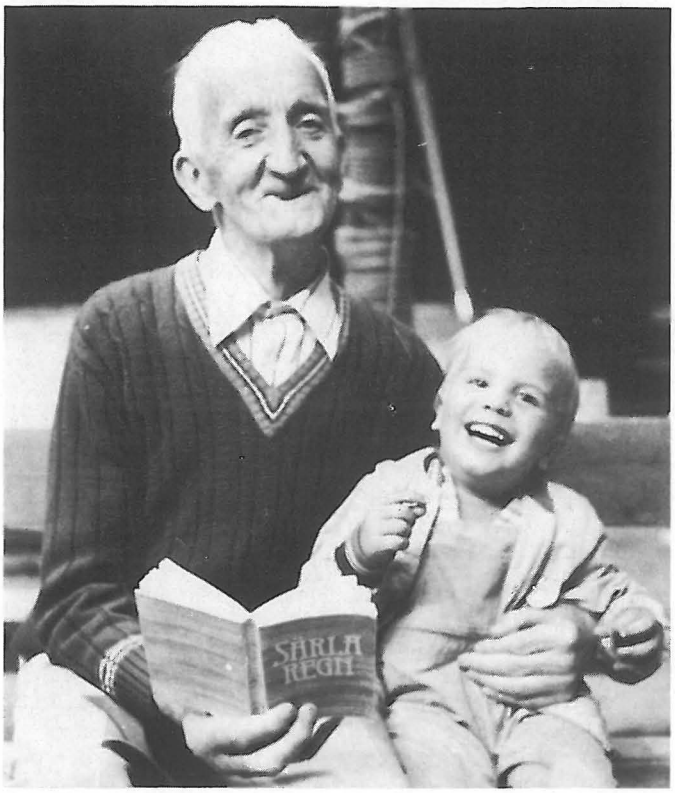

Foto: Reino Jillker

Värme som smälter det frusna

Text: GUSTAF LARSSON

Vill sända tidningen Midnattsropets läsare en hälsning och tala om hur vi upplever våren här på Humlegården! Den kom just med "påsken". Så sände Gud Himlaljusets Fader värme som smälter det frusna. Pris ske Gud! I naturen som i våra egna liv, ty där kärlek finns där smälter bergen ner! Halleluja det sjunger i mitt hjärta. "Jag till Sions berg har hunnit, nådesolens klara ljus med sin härlighet upprunnit, lyser in i hjärtats hus". Ja detta märks särskilt hos barnen som bor här på Humlegården, och får var med och växa upp i denna miljö. Ja, de sjunger om sin Jesus hela vägen hem. Vi tackar Gud för Pilgrimsskolan och för lärare som ställer upp! De har känt sin uppgift, som är den största här i livet. Du som känner för detta arbete, du är välkommen ta del i bön och offer.

Du som läser dessa rader och ännu går ofrälst, tag fram din bibel. Där skall du finna en skatt, som rost och mal ej kan fördärva, och inga tjuvar bryta sig in och själa. Då får du uppleva det nya livet av evighet, som endast Jesus Frälsaren kan ge!

Text: INGVAR BLOMSTRÖM

Ingvar tillsammans med hustrun Ingrid.

Foto: Thommy Jacobsson

Gud helade mig!

Vi människor har en sorglig benägenhet att först och främst söka det lekamliga goda, men Guds ord varnar oss, och säger att människan skall leva icke allenast av bröd, utan av allt det som utgår av Guds mun. Matteus 4:4. Det finns mycket i denna världen, som lätt förvillar oss i vårt sökande efter att tillfredsställa vår inre människas behov av frid och samvetsro. Det kan vara falska religioner, filosofier, meditationer och annat.

De många allt mer raffinerade syndiga lockelser som möter oss överallt i många olika sammanhang kan också bedraga oss och förleda oss till att leva i synd.

Men om vi vill läsa Guds ord i absolut ärlig avsikt och beder Gud om ljus och klarhet över Hans vilja med oss, så får vi ljus och ledning och behöver inte komma vilse.

Herren lade allt tillrätta

Men själafienden vill på alla sätt hindra oss. Så blev det för mig. Jag har gått vilse väldigt mycket i mitt liv utan den frälsande tron på Gud. Men år 1939 fick jag möta Gud och blev frälst. Det var efter många år av sjukdom och konvalescenttid. Det var en mycket svår tid i många avseenden. Men Herren lade allt tillrätta. Och jag fick nåd att tjäna Herren under många år.

Men jag måste ärligt bekänna — och det med stort vemod i mitt hjärta — att jag under många år och tidvis åter gått mina egna vägar och blivit hårt bunden i olika syndavanor och med svåra samvetsförebråelser som följd härav. Men så har jag efter Guds förlåtelse fallit igen.

I sin stora nåd

Men Gud är sannerligen barmhärtig och långmodig och trofast. Det fick jag på ett märkligt och övertygande sätt uppleva då Gud i sin stora nåd grep in i mitt liv — igen.

Det var i Januari 1979 då jag var mycket svårt sjuk och hade så varit hela hösten 1978. Jag blev intagen på sjukhus. Läkarna misstänkte cancer i den lilla magsäck jag har kvar efter en tidigare större operation. Jag var ett klart operationsfall ty magen såg hemsk ut sa en läkare. Jag hade värk och befann mig i en fruktansvärd själanöd, jag grät och bad till Gud om hälsa, jag åkallade Herren och jag upplevde en viss frid. Jag tänkte också mycket på min tappra hustru och vår unga dotter.

Jag bad till Gud som jag aldrig tidigare gjort. Bönerna blev alltmer enträgnare och förkrosselsen och gråten allt oemotståndligare samtidigt som jag var svag. Sjukvården gav dock en viss hjälp. Ja, jag var förtvivlad, såg mitt liv nästan som helt förspillt. Operationsdag blev bestämd men först ännu en gång gastroskopisk undersökning.

Gud hade helat mig

På operationsbordet bad jag: Käre Jesus låt det se bra ut. Då säger docenten: Det ser bättre ut. Gud hade gripit in och helat mig igen. Vilken barmhärtig Gud vi har!

Gud mötte mig till hela min varelse. Planerad operation behövde ej göras. En viss inflammation kvarstår, men det har nu gått snart 5 1/2 år sedan allt detta hände. En läkare menade senare att det var tveksamt om jag överlevt operationen med hänsyn till mitt hälsotillstånd för övrigt. Min nådatid var ännu inte slut. Tack och lov.

Att få tjäna honom

Min önskan är dels att jag den tid jag har kvar att leva får vara Jesu tillhörighet och så mycket som möjligt få tjäna Honom. Och dels att mitt vittnesbörd får bli till hjälp för någon, till vägledning fram till vår Store Mästare. Att någon får se och kommer till tro på JESUS KRISTUS. Han som frigör oss från *alla* band. Ty den Sonen gör fri är verkligen fri.

Allt lov, allt pris och all ära tillhör JESUS KRISTUS GUDS SON, i all evighet.

Tack till Gud!

Tack för att Du finns Gud
mitt i all storm och ovisshet
Tack för din röst Gud
och nu jag vet!

Tack att du finns Gud
Tack att du ger mej svar
Tack att du lyssnar Gud
till böners ljud!

Tack att du finns Gud
Tack för din maning om lydnad
Tack för ditt ord Gud
rad efter rad!

Humlegården i maj 1984

Foto: Per-Arne Imsen

Maranata-hälsningar
LISA WIKSTRÖM
Örebro

ATT KOMMA IN I...

fots. fr. sid. 20

dens förruttnelse. Att få sprida hans kunskaps vällukt, till frälsning och befrielse för andra människor i nöd och bundenhet. Att få del av hans uppståndelsekraft. Men först av allt att få älska Jesus och få vara honom nära, bara vara med honom och lova hans namn.

Om vi älskar Jesus, så älskar vi honom därför att Han först har älskat oss, vår kärlek till Gud är ett respons till hans kärlek. Gud älskade oss medan vi ännu var syndare och helt ovärdiga hans kärlek, då älskade Gud oss ändå och gav oss sin ende son som ett yttersta bevis på sin stora gränslösa kärlek. Jesus köpte oss fria med sitt eget blod som pris. Tänk vilken kärlek, gränslös oändlig helt utan anklagelse.

Den man älskar, den vill man tillbringa sin tid tillsammans med, den vill man gråta tillsammans med, man vill glädja sig tillsammans. Man blir aldrig trött på den man älskar. Man vill dela allt, berätta allt, offra allt för.

Om vi älskar Jesus Kristus så längtar vi efter honom med en okrossbar längtan. Ingen eller ingenting kan ta Jesus ifrån oss när vi älskar honom. Jesus säger ju *den som älskar mig, håller mina bud, och de är inte tunga*. Om vi älskar Jesus, vill vi hålla hans ord av kärlek till honom. Vi vill gå in och finna hans vilja av kärlek till honom. Vi, vi vill gå in i bön och umgås med honom därför att vi älskar honom och längtar efter honom. Vi vill försaka oss själva, av kärlek till honom. Vi vill ta korset på och följa Jesus, av kärlek till honom.

Vi vill stå för hans namn inför världens hat och förakt, av kärlek till honom. Vi gör avkall på egen vilja och bekvämlighet, av kärlek till honom. Måtte vi alla gripas på djupet av våra hjärtan av kärlek till Jesus. Om vi gör något för Gud av någon annan orsak än av kärlek till Jesus Kristus, så är det intet värt. Vad det vara må.

Om vi söker Guds rike och hans rättfärdighet först av allt, då kommer nästa del av versen i andra hand, *så skall allt detta andra tillfalla dig*. Det är ett underbart löfte.

Och jag har personligen sysslat med den versen sedan 1971 då jag blev frälst, från 1971-1984 har jag framhållit i mina böner till Gud att allt måste tillfalla mig enligt hans ord. Och gjort anspråk på detta löfte inför Herren. Men det tog alla dessa år att komma fram till att första delen av versen betyder mest. Nu nämner jag bara första delen —"Gud låt mig få söka ditt rike och din rättfärdighet först. Ge mig nåd att få göra det — Jag bryr mig inte om vad som händelsevis kommer att tillfalla mig. Alla anspråk har tagit slut. Jag har lämnat den biten till Gud.

Men Gud i himmelen låt mig få söka ditt rike först, och din rättfärdighet. Det tog mig tretton år att bli ett med det här bibelordet. Men jag tackar Gud att hans Ord är ständigt levande och verksamt i våra liv och att det utför sitt verk i rätt tid. Sedan när jag hade kommit igenom detta ordet, började allt möjligt att tillfalla mig. Men då hade det ialla fall en underordnad betydelse.

Måtte vi få nåd att Jesus alltid får ha herraväldet i våra liv, och sitta på tronen i våra hjärtan.

Ära vare Jesu underbara namn, högt lovat i evighet.

—När jag har dig Jesus, då frågar jag efter intet på jorden.

Välkommen till

GÄRDSHYTTE VECKAN

7-15 JULI 1984

MARANATAFOLKETS SOMMARKONFERENS • 13 km söder om Askersund – riksväg 50 •

Välkommen till en trons konferens, där Guds Ande vill uppenbara sig konkret och verkligt, till människors frälsning och befrielse!

Välkomst- och väckelsemöte: Lördag 7/7 kl. 19.30
Dagl: 8.30, 11.00, 15.00 och 19.30, *Sönd:* 11.00, 15.00, 19.00

Konferens-deltagare från flera världsdelar.

•

Goda inkvarterings-möjligheter.

Medv: **ARNE IMSEN, Jan-Egil Hafsahl, Gunno Andersson, Hans Brynte, Gustaf Jillker, Kjell Hägerman, Folke Jakobsson, Per-Arne Imsen, Tage Johansson, Hans Lindelöw m.fl.**
Från TUNISIEN: **Fam. Moussa Abna Aissa, Inga-Lill Germeroth.**
Från DOMINIKANSKA REPUBLIKEN: **Carlos García, Juan Carlos Martínez, Sonja Sandvik.**

Vacker natur och nära till Hargebaden.

•

SERVERING

•

CAMPING

Anmäl dig i god tid: Tel. 0583/707 00 el. fyll i talongen på sid. 29

FRI FRÅN TRÄLDOMEN

forts. fr. sid. 9

territorium, vilket i sin tur inte kan fortsätta hur länge som helst. Det var inte bara folket inom landets gränser som hotade, utan allteftersom visionen, profetian, den etiska och den andliga kraften sjönk blev de omrkingliggande fienderna alltmer medvetna om denna svaghet. Så småningom blev de ett attraktivt byte därför att de hade stora rikedomar och ett underbart land. Så blev hela folket bortfört i olika etapper; de tio stammarna förs till Assyrien och de två andra till Babylon.

Profeten Daniel levde hela sitt liv under den babyloniska fångenskapen. Han kom, när han hade blivit en gammal man, att ge akt på vad Jeremia hade profeterat om att fångenskapen skulle räcka i sjuttio år. Och när han fick se det här blev han uppfylld av nitälskan. Han trädde fram inför Gud i fasta och bön och utmanade himmelen. Då visade det sig att över det rike där de nu levde som fångar, existerade det inte bara en konung och världshärskare, utan det fanns också furstar som tilldelats olika fullmakter och befogenheter i andevärlden och dessa fick han bekämpa genom bön och fasta till dess att han vunnit seger. En ängel kom och talade om förunderliga hemligheter för honom.

Det skedde nu en förändring, en ny världshärskare, Kores trädde till. Han utfärdade ett frihetsbrev, som förklarade att alla judar fick återvända till Jerusalem. Kores är en bild på Kristus, som utfärdar frihetsbrevet för alla religiösa fångar att återvände till landet, till detta gudomliga ursprung.

Krossa dina barn mot klippan

Det är lätt att flyta upp som en kork på ytan. Kork är bra tillsammans med bly, då blir det ett ordentligt nät till fiske, men utan bly, blir det bara trassel. Det räcker inte med att vi har en ytlig upplevelse av de här sakerna, det måste till ett djup, verkligt andligt djup.

Låt oss titta på atmosfären i Babylon! I Ps. 137:9 *"Säll är den som får gripa dina späda barn och krossa dem mot klippan"*. Det är ju ett oerhört ord att "krossa dina barn mot klippa." Här handlar det om att krossas mot klippan till frälsning. Vid Babels floder gräto de. Tror du att detta var allas upplevelse och känsla? Nej, inte alla längtade tillbaka, och drömde om ett återtåg. De hade assimilerat sig vid Babels floder och fått det bra. Välordnade förhållanden och materialistiskt tillrättalagt.

Tidigare hade man tempelgudstjänst med offer. Nu var det synagogsgudstjänster och i Babylon kan man säga att det fanns en väckelserörelse som bevarade folkets egenart, så att det inte gick under. Den väckelsen var fariseismens begynnelse. Den började alltså som en väckelserörelse. Men från Babylon har vi också den reformerade gudstjänsten utan offer.

Vad var det då som hände när det här ediktet utfärdades? Det skall vi läsa i Ps. 126:1-6. *"När Herren åter upprättade Sion, då voro vi såsom drömmande. Då blev vår mun uppfylld med löje och vår tunga med jubel; då sade man bland hedningarna: Herren har gjort stora ting med oss; därför voro vi glada. Herre, upprätta oss igen, såsom du återför bäckarna i sydlandet. De som så med tårar skola skörda med jubel. De gå åstad gråtande och bära sitt utsäde; de komma åter med jubel och bära sina kärvar."*

Tårar och jubel

Det fanns en skara gråtande i församlingen, som sörjde över fångenskapen. De grät över de andras likgiltighet, över att de inte var inställda på att återvända. De tänkte inte på landet och vad det betydde för deras framtid eller på Guds möjligheter att använda dem. Det var en stämning utav likgiltighet och självtillräcklighet. De var nöjda, välassimilerade och detta gjorde att de som hade visionen om frihetens dag då de skulle återvända, hade sorg. De gick ut gråtande och framhöll för israelerna att det inte kunde vara Guds plan att de skulle sitta här vid Babels floder, fångna i ett främmande land, när Gud hade gett löftet om landet åt deras fäder. Så gick de åstad gråtande, men de blev en ständig irritation för menigheten hade det så bra. De ville väcka till uppbrott.

Det här är inte platsen för Guds folk. Vi skall inte sitta här välassimilerade i Babylon och njuta gott av de fördelar som detta världsrike representerar. Vi skall härifrån! De längtade tillbaka till landet, där allting var mycket enklare och fattigare på många sätt.

Vad skedde då i Babel? När frihetens edikt kom fick deras förkunnelse klar och tydlig uppfyllelse och de som hade gått åstad gråtande kom nu åter — till hemlandet — bärande sina kärvar. De hade hela tiden hållit liv i en skara människor, så att inte alla gick under, det var alltså deras kärvar. En skara, som icke assimilerades, utan ständigt väcktes genom förkunnelsen om hemlandet. När frihetsediktet kom så bröt det loss en glädje hos just denna grupp av folket som var en minoritet. Majoriteten kunde inte tänka sig att bryta upp, men kärvarna till de gråtande förkunnarna gjorde sällskap och så återvände de med jubel till hemlandet.

Hem till löfteslandet

Hela folket drog ut ur Egypten, men från Babylon återvände bara en spillra. Denna spillra blev plattformen för Guds fortsatta uppenbarelse, för genom den kunde Gud uppenbara sig för hela mänskligheten. Så blev den här lilla spillran mänsklighetens prästerskap inför Gud. De återvände till Jerusalem och då sade man: *"Då blev vår mun uppfylld med löje och vår tunga med jubel. Herren hade gjort stora ting med oss, därav vore vi glada"*.

Så fick de då med sig en skara ur fångenskapen hem till landet. Gud fick ett redskap, ett folk, som han kunde använda. Det var ur det folket som profeterna trädde fram och Jesus blev född.

Vi skall inte räkna med att få med oss massan av dem som har slagit sig till ro vid Babels floder. Några går åstad gråtande, sörjande och ropar ut budskapet, men de flesta är likgiltiga, "Irritera oss inte, vi har det bra här". De är nöjda med synagogsgudstjänsterna, men det finns de som längtar tillbaka och påminner hela tiden om det gamla templet, om gudstjänstens fullödighet och härlighet och hur Gud uppenbarade sig på sitt underbara sätt. Det här tycker jag är oerhört skakande.

Det går att föra människor ut ur världen, men försök att få ut dem som är fångade i en religiös babylonisk träldom, det är praktiskt taget omöjligt! Det är bara ett fåtal som vaknar och håller livslågan brinnande. Vi måste bestämma vilken grupp vi skall tillhöra, om vi skall slå oss till ro, assimileras, eller om vi skall predika ediktet, frihetsbudskapet och lotsa människorna in i det liv i församlingen som de kristna är kallade till.

Vi kan inte ta ner våra harpor från pilträden på främmande territorium, utan vi måste börja röra oss mot Guds ursprungliga löften. Då kan vi sjunga Sions sånger på nytt igen, när vi blir frigjorda från religiös träldom i alla dess former. Sjung sångerna för oss, bara vi slipper predikningarna om landet, som är så mycket bättre än Babel. Sjung, bara vi slipper höra att vi skall tillbaka till det land som ni har blivit bortförda ifrån. Sången är underhållande och uppbyggande, men vi vill inte höra budskapet, för det är irriterande, enerverande och plågsamt! Men vi sjunger inte för att underhålla, vi ställer inte upp på fångvaktarnas villkor. Vi vill tillbaka, så som Herren återför bäckarna i sydlandet, för att uppleva Herrens härlighet. Tappar vi det här tappar vi allt, allting är meningslöst. Religion är meningslöst, den är vidrig, det enda som kan motivera oss, är att vi får leva i Kristus, i den frihet som hör Guds barn till. AMEN!

Ge DITT bidrag till MISSIONEN Pg. 44 10 05-6

evangelisera i sommar

10 st kassetter för 100:-

Låt oss tillsammans utnyttja sommarens möjligheter till evangelisation och mission.

MRM kommer här med ett fräscht erbjudande. För 100:- (+ porto) kan du sprida 10 kassetter till dina grannar, vänner och bekanta. Du kan själv välja vilka av dessa 4 inspelningar du vill ge bort.

Skall du sända kassetterna per post, kan du också beställa emballage (vadderade Jiffy-påsar för 2:-/st).

På sådd följer skörd, säger Bibeln!

Direktinspelningar av dynamisk och inspirerande församlingssång.

ARNE IMSEN sjunger med församlingen (1)
Sida A: JESUS HAR EN BOK I HIMLEN/O DET SKALL BLI HÄRLIGT FÖR MIG/MED ÖVERÄNGELNS RÖST/SNART ÄR HAN HÄR/VILKEN DAG/VAD ÄR VINST/LEVER DU

Sida B: TACK JESUS KÄR/ATT VARA DIN/JAG VILL HELLRE/EN UNDERBAR KÄLLA/DET FINNS EJ JORDISKT SLÄKTSKAP/SKALL DET BLI NÅGRA STJÄRNOR/JESUS KOMMEF (Tal av Arne Imsen)/ SNART KOMMER MIN JESUS/GÅ, GÅ SKÖRDEMAN GÅ

ARNE IMSEN sjunger med församlingen (2)
Sida A: HAR DU MOD ATT FÖLJA JESUS/DEN GLÄDJE SOM VÄRLDEN GIVER/HANS KÄRLEK ÄR GRÄNSLÖS/VILKEN NÅD SÅ STOR OCH RIK/O, HUR STORT ATT JESUS FANN MIG

Sida B: DÄR ROSOR ALDRIG DÖR/HELIG, HELIG ÄR ÄNGLASKARANS SÅNG/DU KAN HÄLSA FÅ I JESUS, KÄRE VÄN/GYLLNE MORGON/DET FINNS ETT HJÄRTA

KONFERENSFÖRSAMLINGEN SJUNGER
Sida A: MEDAN KÄRLEKEN FRÅN KORSET TALAR/VÄNTAN SNART ÄR SLUT/MIN SJÄL DEN VÄNTAR/VÄLJ NU VÄLJ JESUS/HAR HJÄRTAT FRID MED GUD

Sida B: ANDEN HAR SÄNT OSS BUD/HÖR DET ROP SOM LJUDER/HÖR DEN RÖST SOM DIG KALLAR/DÅ FÖRLÄT DU MIG/UNDER DITT BLOD/DET VAR AV NÅDE/KRISTUS LEVER

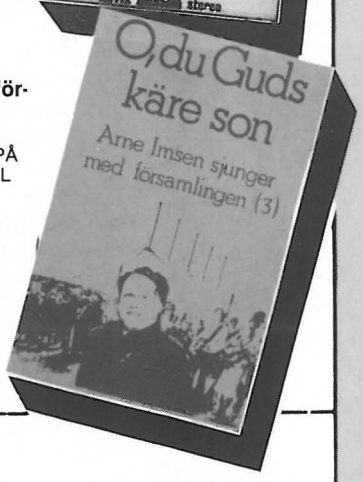

ARNE IMSEN sjunger med församlingen (3)
Sida A: O, DU GUDS KÄRE SON/GYLLNE MORGON/STÄDSE PÅ SION JAG TÄNKER/GIV JESUS ALL MAKT/MER, MERA AV JESUS

Sida B: FADER VÅR/JAG ÖNSKAR ATT SE JESUS/LJUVLIGT OCH KÄRLEKSFULLT/BLOTT EN DAG/HAN ÄR ALLT FÖR MIG/JAG HAR EN VÄN

JA, jag vill beställa 10 st. kassetter för 100:- (+ porto).

..... st. KB 107 à 10:- **ARNE IMSEN sjunger med församlingen (1).**
..... st. KB 111 à 10:- **KONFERENSFÖRSAMLINGEN SJUNGER.**
..... st. KB 112 à 10:- **ARNE IMSEN sjunger med församlingen (2).**
..... st. KB 115 à 10:- **ARNE IMSEN sjunger med församlingen (3).**
..... st. Vadderade JIFFY-PÅSAR á 2:-

Namn: .....
Adress: .....
Postnr, adr: .....
Tel. .....

Maranatafolkets levande sång och musik

MRM Adress: HUMLEGÅRDEN, 710 15 VINTROSA, TEL. 019 / 965 51

SKICKLIGGJORD FÖR...

forts. fr. sid. 13

sann ödmjukhet, så vi kan säga att vi gjorde fel.

Visshet om målet

Paulus talar också om tävlingskampen, och säger så här: *"Jag löper alltså icke såsom gällde det ett ovisst mål"*. Vi håller inte på och springer och inte riktigt vet vart vi är på väg. Det är väldigt viktigt att vi äger visshet i vårt hjärta. Inte det att det är någon annan som har en visshet som vi skall följa, utan att vi har visshet allesammans, i våra hjärtan. Hamnar vi i den situationen att vi bara följer andra, blir vi alldeles urholkade. Men Gud har inte tänk om oss att vi skall utplånas och bli nollor. Han vill att vi allesammans skall bli original. Jag tycker det här är så allvarligt, för dem som skall vara herdar och församlingsföreståndare. Jag säger inte storfamiljsledare, utan församlingsföreståndare och det är oerhört viktigt att vi betonar det. Paulus talar om det här och säger om sin egen situation så här:

"Ni vet att jag inte har dragit mig undan när det gäller något som kunde vara till nytta. Jag har inte försummat att ***offentligen*** *och* ***hemma i husen*** *predikat för eder och undervisat för eder — vaken därför och kommen ihåg att jag i tre års tid, natt och dag oavlåtligen under tårar har förmanat* ***var och en särskilt*** *av eder"*. Vi ser hur målmedvetet Paulus gick in i den här tjänsten: Offentligen, hemma i husen, var och en särskilt. Han såg de oerhörda faror som lurade. Han förberedde dem för de ulvar han visste skulle komma. Det är ett dyrbart kapital, människor som har överlämnat sig åt Herren Jesus.

Templet byggs upp

När vi läser i Nehemja så handlar det om Israels barn som skall ut ur Babylon. De skulle bygga upp Jerusalem igen. Och när de tar sig an arbetet började de med muren, som hade blivit nedriven. Man var noga med vakthållningen och ställde upp över muren dessa som hade hört signalen. Det är viktigt också i vår tid att vi drar upp gränserna, att muren byggs upp. Att man vet vad som är Guds rike och världen.

De var inte många, de var alldeles för få, och de fick kämpa hårt. Med svärdet i ena handen och mursleven i den andra, kämpade de dag och natt. De kämpade intensivt och hårt. Men de visste vad de gjorde, det var ingen ovisshet om målet, utan de visste vad de sysslade med. Jerusalems tempel skulle återuppbyggas.

Men fienderna i grannskapet lät snart höra av sig. De som fanns närmast var de judar som inte hade lyssnat till uppbrottssignalen. Ena gången kom de med hotelser, andra gången kom de lissmande och försökte få dem att sluta. De var också judar, men de ville inte satsa sig själva i det stora uppbyggnadsarbetet. Vi ser redan där korsets skiljeväg. Hur namnkristendomen står där som det absolut största hindret för dem som vill gå efterföljelsens väg.

De byggde upp muren. Jag ser en bild i det här hur Gud vill bygga upp sin församling. Vi får börja med muren, avskildheten inför Gud. Så ser vi undan för undan vad som skedde. Det står i Nehemja 4:8 *"De sammansvuro sig allesammans att gå åstad och angripa Jerusalem och störa folket i deras arbeta. Då bådo vi till vår Gud och vi läto hålla vakt mot dem både dag och natt för att skydda oss mot dem. Men judarna sade: Bärarnas kraft sviker, och gruset är alltför mycket, vi förmå icke mer att bygga på muren. Våra ovänner åter sade: Innan de får veta eller se något skola vi stå mitt ibland dem och dräpa dem, så skola vi göra slut på arbetet. När nu de judar, som bodde i grannskapet, kommo och från alla håll uppmanade oss, väl tio gånger, att vi skulle draga oss tillbaka till dem."* Nu är det slut. Nu går det inte längre. Kom till oss sa judarna i grannskapet, ni behöver inte ta det så där fruktansvärt intensivt och allvarligt. Lugna ner er lite grann. Men då säger Nehemja: *"då ställde jag upp folket i de lägsta och mest öppna delarna av staden bakom muren, jag ställde upp dem efter släkter, med sina svärd, spjut och bågar. Och sedan jag hade besett allt, stod jag upp och sade till ädlingarna och föreståndarna och det övriga folket: frukten icke för dem, tänken på Herren, den store och fruktansvärde och striden för edra söner och döttrar, edra hustrur och edra hus."*

Strid för era bröder. Det är någon som har sagt så här: kamrater kan svika varandra, men min broder är alltid min broder. Är vi bröder och systrar, är vi förenade till en familj. Kamrater utan släktskapsband kan skiljas, men min broder är alltid min broder. Tänk vad underbart att vi har dyrbara bröder och systrar. Det handlar inte om kamratskap i en förening utan vi är lemmar i Kristi kropp varandra till tjänst.

Lovsången bryter loss

Så kommer den dagen då man tar fram lagboken och läser för folket, och folket ropar amen, och en väldig lovsång bryter loss. Man ser att det byggts upp igen, det som stod i boken, o, vilken glädje! När vi ser Guds verk byggas upp igen, när församlingen återupprättas, vilken glädje det är. När han insätter lemmarna på det sätt som han vill. Det handlar inte om att bygga någonting inomvärldsligt, en förening eller något annat, utan det är den levande Gudens församling.

Tänk vad underbart att det finns en gudomlig ordning. Det är så viktigt att vi inte glider med och åker hit och dit, gör si och så. Utan att vi får den visshet som Paulus talar om. Allt kan verka så ovisst och rörigt, men det behöver inte vara så. Det behöver inte bli ett permanentat tillstånd. För det skall du veta att äger vi denna visshet blir vi livsfarliga. För denna visshet gör oss också frimodiga.

Det står att vi skall göra vår kallelse och utkorelse fast, men det kan man inte göra när man är oviss. Den som gör sin kallelse och utkorelse fast skall aldrig komma på fall. Vill du ha denna visshet, klarhet och utrustning? Jesus kallar dig in i det heliga prästerskapet.

Vårt liv är ett kapital, och inte bara det, det skall redovisas också. Det kommer en deklarationsdag inför Jesus Kristus. — Du trogne tjänare, skall han få säga det?

Tänk att få vinna någon för Gud. Böja knä tillsammans med någon som vill överlämna sig till Jesus. Det är den största lycka på jorden.

Må vi göra upp med oss själva och komma bort ifrån allt huggande i vädret och komma in i banan Gud berett. Låt dig uppfyllas av Helig Ande.

MÖTET MED...

forts. fr. sid. 11

ning. Det gamla har upphört att gälla och det nya har tagit vid. En isolerad och folkskygg syndaslav tillika religiösa striders offer, har just kommit ut ur sitt fängelse och mött Messias. Hon står där, lite bländad av allt det nya hon just upptäckt. Så vänder hon helt om och går tillbaka den väg hon kom.

Vattenkrukan kan stå där den står. Hädanefter kan hon gå till brunnen precis när hon vill. Skyggheten och rädslan är förbi. Nu går hon rätt in i staden, med en ny resning, en ny frimodighet och ett helt nytt liv. Och hon säger till folket: "Kom och se en man, som har sagt mig allt!"

Så börjar väckelsen i Samaria. Så börjar varje väckelse. En syndare möter Jesus.

Det var ingen händelse — det var Guds stora tanke. Det har hänt tusenden genom tidevarv som följt sedan dess. Det har hänt mig.

Detaljerna är olika för var och en av oss, men mötet med Messias, ur evighetssynpunkt, alltid detsamma. Synden utplånas, där nåden i Kristus tar vid.

MIDSOMMAR i Ljungsbro

Möteslokal: Auktionshallen i Ljungsbro

Midsommarafton **19.30**
Midsommardagen + Söndag 24/6 **11.00, 15.00, 19.00**

Medv.: Arne Imsen, Gunno Andersson, Per-Arne o. Christina Imsen, Hans Brynte, Tage Johansson, Kjell Hägerman, Folke Jacobsson, Berno Widén, Robin Widén m.fl.

För information och logi ring 013/652 92 Bengt och Elisabeth Lindroos.

VÄLKOMMEN

Här kan du anmäla Dig!

13 km söder om Askersund – riksväg 50

Välkommen till

GÄRDSHYTTE VECKAN

7-15 JULI 1984

MARANATAFOLKETS SOMMARKONFERENS

- ☐ Jag önskar deltaga hela tiden
- ☐ Jag deltager följande datum
- ☐ Jag färdas i bil
- ☐ Jag färdas med tåg
- ☐ Jag bor i medfört tält
- ☐ Jag bor i campingvagn
- ☐ Jag önskar äta alla måltider

.....

Sänd kupongen till:
Gärdshyttans Gård, 696 02 Hammar, Tel. 0583/707 00 eller 700 02

Namn: _____

Adress: _____

Postnr/postadr: _____

Tel: _____

AVSER

.....st vuxna

.....st barn

Stor Pingst-konferens i Örebro

ARNE IMSEN, Jan-Egil Hafsahl, Gunno Andersson, Hans Brynte, Runo o. Märta Strömmare, Per-Arne Imsen m.fl. vittnen från hela landet.

VARJE VARDAGSKVÄLL kl. 19.30
KRISTI HIMMELSFÄRDSD. + SÖND. 3/6 kl. 11.00, 19.00
PINGSTD. + ANNAND. kl. 11.00, 15.00, 19.00

Maranata-TÄLTET, Sveaparken

EN SMUTSIG...

forts. fr. sid. 18

mig om hur Marcia, en fattig kvinna med fyra barn, börjar anpassa sig. Hon är en mycket levande kristen, och vill gärna bo tillsammans med oss, men på grund av sin familjesituation har hon praktiska svårigheter att göra det. Vi betalar henne för att komma ett par dagar i veckan och hjälpa oss. Nu bor hon mest hela veckan i storfamiljen, tar med sig de mindre barnen att studera tillsammans med våra elever och Liws barn. Och äntligen vågar hon nu sitta med vid bordet och dela måltidsgemenskapen. De sociala, ekonomiska och rasistiska barriärerna som är så djupt inbyggda i den enkla dominikanen, börjar försvinna. Istället för fruktan, växer kärlek och tillgivenhet fram.

Likaså på det lilla jordbruket dit några av oss flyttat, sitter de nyfrälsta ungdomarna på kvällarna tillsammans med oss och läser, beder, sjunger och fikar efter dagens arbete.

Jag lämnade de stora filantroperna i en känsla av förstämning och missmod över att vi inte har något fint och välordnat arbete att visa upp. Men så erinras jag om ordet i Jakobs brev: "Har icke Gud utvalt just dem som i världens ögon äro fattiga till att bliva rika i tro, och att få till arvedel det rike han har lovat åt dem som älska honom?" (Jak. 2:5)

Visst finns många fina sociala projekt. Men så länge inte de problem som förstör alla förutsättningar att bygga upp en Guds församling inte finner sin lösning, så förblir projekten socialpolitiska mer eller mindre lyckade experiment. Och grogrund för bitterhet och blodiga revolutioner. Det behövs en kärlekens revolution som smälter bort bitterhet, komplex och fruktan, så att vi på ett sant gudomligt vis föds och växer in i en församlingsgemenskap där vi är ett hjärta och en själ. På den grunden utlöses den tro som övervinner världen.

DET EVIGA HOPPET...

forts. fr. sid. 15

sitt himmelska hem och sitt möte med Frälsaren.

En av hennes sista sånger får bli och förbli ett talande vittnesbörd — om den kristnes stora uppgift i tiden — med det korta perspektivet.

En liten tid att så den ädla säden,
kring världen i svaghet och tårar,
att vänta tåligt tills de späda bladen
få spira upp i evighetens vårar.

En liten tid att sörja dem vi sakna,
de kära vilka gingo bort förut,
en liten tid att minnas deras löfte
att vi får mötas efter resans slut.

En liten tid —
En gryning skönjes redan
av härlig morgon bortom tidens gång
Då får vi vakna till vår Herres möte
i evig renhet efter tidens tvång.

ANSLAGSTAVLAN

STOCKHOLM

Maranataförsamlingen, G:a Brog. 27, Stockholm
Mötestider: Tisd 15-19 Bön, 19.30 Bibelstudium • Onsd 19.30 Väckelsemöte • Torsd 15-19 Bön, 19.00 Bibelläsning Lörd 19.00 Bön • Sönd 11.00 Predikan, 18.00 Väckelsemöte (Se annonser i Dagens Nyheter, onsd o. lörd.)
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro: 44 10 05 - 6
Telefon: 08 - 23 52 30
Radio Maranata, Stockholms City, 88 MHz: Tisd 8.30 - 9.00 • Tors 8.30 - 9.00, 20.30 - 21.00 • Fred 20.30-21.00 • Lörd 22.30 - 23.00
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Telefon: 08 - 23 52 30
Postgiro: 49 14 21-4
Radio Maranata, JÄRVA, 91,2 MHz: Tisd 8.30 - 9.00, 23.30 - 24.00 • Torsd 8.30 - 9.00 • Lörd 21.00 - 22.00
Postadress: Flyttblocksvägen 14, 161 70 Bromma
Midnattsropet, Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro: 48 64 65-8
GAMLA BRO, Gamla Brogatan 27, Stockholm
Gamla Bro servering, **Pilgrimshem** hotell
Studio för närradio
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Telefon: 08 - 23 52 30 (vx)
Pilgrimstryck: Holbergsg. 108, Box 3084, 161 03 Bromma
Telefon: 08 - 37 49 00, 37 58 31

ÖREBRO

Maranataförsamlingen, Post- och besöksadress: Humlegården, Latorp, 710 15 VINTROSA
Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Torsd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön på Humlegården • Sönd 11.00 på Humlegården, 19.00 Väckelsemöte (Annonser: Lörd. i Nerikes Allehanda)
Postgiro: 37 50 50 - 2
Telefon: 019 - 964 72 el. 019 - 964 97
Lilla Bageriet, Kristinagatan 10, Örebro
Telefon: 019 - 11 44 19 el. 019/11 27 33

JÖNKÖPING

Postadress: Box 292 551 14 Jönköping
Telefon: 036-12 83 20
Besöksadress: Malmgatan 7 Habo.
Mötestider: Se Jönköpings Posten fredagar.
Telefon: 036 - 461 07
Radio Maranata, 98,5 MHz:

GÄRDSHYTTAN

(13 km söder om Askersund)
Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön- och bibelstudium
Post- och besöksadress: Gärdshyttans Gård, 696 02 Hammar
Postgiro: 43 29 81 - 9
Telefon: 0583 - 707 00, 707 62 (kontoret)
Pilgrimshem, Gärdshyttans Gård, 696 02 Hammar
Telefon: 0583 - 707 00
Askersunds-Grillen
Telefon: 0583 - 102 54

GÖTEBORG

Mötestider: Tisd 19.30 Bön • Lörd 19.30 Bibelstudium • Sönd 19.00 Väckelsemöten
Adress: Warfvingska Villan, Apotekargatan 17 413 19 Göteborg
Telefon: 031 - 41 48 08
Postgiro: 41 43 63 - 2
Radio Maranata, 94,9 MHz:
Telefon: 031 - 41 48 08

LJUNGSBRO

Mötestider: Tisd. 20.30 Bibelstudium • Torsd. 19.30 Väckelsemöte • Lörd. 20.30 Bön
(Annonser: Onsd. i Östgöta Correspondenten)
Post- och besöksadress: Jakobslunds Gård 590 60 Ljungsbro
Postgiro: 97 21 85 -3
Telefon: 013 - 635 00

EKEBY

(20 km öster om Helsingborg)
Mötestider: Sönd 11.00 i Ekeby (I övrigt ring för information tel. 042 - 768 88
Post och besöksadress: Truedstorp S 28, Box 45, 260 51 Ekeby
Telefon: 042 - 776 82, 768 88
Postgiro: 58 32 01 - 9

NORGE

Post- och besöksadress: Nyhus, 2760 Brandbu, Norge.
Telefon: 00947 - 60 311 99, 60 300 50

FRIMODIG
FRISK
FRÄN

PRENUMERERA PÅ

Midnattsropet

1984

***MIDNATTSROPET* är en tidning med det radikalt väckelsekristna budskap vårt land just nu behöver. I vår tid, som är så präglad av ytlig anpassning och ideologisk utslätning, måste trons folk tydligare än någonsin hävda bibelns auktoritet på livets alla områden. Vill Du få en profetisk orientering om tidsläget just nu, bör Du läsa Midnattsropet!**

GÅVOPRENUMERERA!

Väldigt många önskar ge bort *MIDNATTSROPET* till vänner och bekanta såsom gåva. Det är en bra tradition. Vi erbjuder här gåvoprenumerationer till 5 personer för endast kr 240:-. Det blir kr 48:- per prenumeration. Ge oss 5 adresser, sätt in betalningen på vårt postgirokonto och vi sänder *MIDNATTSROPET* till era vänner.

MIDNATTSROPETS POSTGIRO ÄR 48 64 65-8

Jag vill prenumerera på Midnattsropet ☐ Helår 60:- ☐ Halvår 32:-

Namn: .....

Bostad: .....

Postnr. adr: .....

Telefon: .....

Skicka kupongen till: **MIDNATTSROPET, Box 344, 101 24 Stockholm.**

Förnyelse finns bara hos Jesus

I världen finns ingen förnyelse. Det som skenbart ser ut som nya tankar, utveckling, framåtskridande, leder ändå bara till självförverkliganden och destruktion.

Förnyelse finns endast i Kristus. Den människa som blivit en ny skapelse i Honom har fått kontakten till Livet upprättad.

Text: SOLVEIG HELMNER, Örebro

"I haven avlagt den gamla människan, som fördärvar sig genom att följa sina begärelsers bedrägliga lockelser, och nu förnyens genom Anden som bor i edert sinne. I haven iklätt eder den nya människan, som är skapad till likhet med Gud i sanningens rättfärdighet och helighet".

Ef. 4:22-24

Paulus tecknar här en bild av två människor. Människan i världen — som fördärvar sig, samt människan i Kristus — som förnyas.

I världen finns ingen förnyelse. Det som skenbart ser ut som nya tankar, utveckling, framåtskridande, leder ändå bara till självförverkliganden och destruktion. Anledningen är att människan utanför Kristus är en fånge i tiden, i förgängelsen. Hon saknar förankring i sitt ursprung och mål för sin framtid, eftersom hennes ande är död och kontakten till livets källa bruten. Hon har ingen Gud att tillbedja och ger därför sin ära åt människor. Människoförgudningen och självcentreringen förmörkar hennes sinne och gör henne oemottaglig för Livets förnyande kraft.

Hon bryts ner, går under, bedragen av sina egna begär, sin egen berömmelse.

Förnyelse finns endast i Kristus. Den människa som blivit en ny skapelse i Honom har fått kontakten till Livet upprättad. Hennes ande har fått liv igen — och Guds ande har tagit sin boning i henne. Hennes ögon har öppnats, hon har fått ny syn, nya tankar, ny kunskap, nytt värde, nytt mål — Hon har funnit verkligheten själv, som är Kristus — alltings ursprung och mål. Genom kärlekens makt har den fallna människan blivit upprättad till sin egentliga bestämning.

När hon börjar ära och tillbedja Mästaren, Livets furste, får hon del av ofärgängligheten. Hon kan växa till, mogna, hämta sin näring direkt ur Livets källa. Hon kan få del av ständig förnyelse, till sann kunskap om Honom och så bli en avbild av honom som har skapat henne.

Två människor — olika tillhörighet — olika destination. Existens eller Liv — Himmel eller helvete? Har du valt livets väg?